

عراق ۷۰۰ هزار شیعه را محاصره کرده است

از اوایل هفته گذشته حکومت اسلامی به پخش گزارش‌های مستمری مبنی بر حمله قریب الوقوع حدام حسین به شیعیان جنوب عراق اقدام کرده و به اقدامات دیپلماتیکی در این زمینه دست زده است. مطابق گزارش‌هایی که از سوی خبرگزاری جمهوری اسلامی منتشر شده است رژیم عراق مجددا حمله علیه شیعیان را آغاز کرده و به پخش گزارش‌های مستمری مبنی بر حمله قریب الوقوع حدام حسین به شیعیان جنوب عراق اقدام کرده و به اقدامات دیپلماتیکی در این زمینه دست زده است. مطابق گزارش‌هایی که از سوی خبرگزاری جمهوری اسلامی منتشر شده است رژیم عراق مجددا حمله علیه شیعیان را آغاز کرده و به پخش گزارش‌های مستمری مبنی بر حمله قریب الوقوع حدام حسین به شیعیان جنوب عراق اقدام کرده و به اقدامات دیپلماتیکی در این زمینه دست زده است.

جشن پیروزی در آمریکا

۱۰۰ روز پس از قلبه بر عراق در جنگ بر سر کویت، دولت آمریکا در واشینگتن و نیویورک جشن بزرگی بر پا کرد و کارناوال پیروزی به راه انداخت. دولت آمریکا دیگر بدان نیازی ندارد که دخالت خود در خلیج فارس را ماموریت از طرف سازمان ملل نام دهد. آمریکا از پیروزی خود سخن می‌گوید و بر آن است که پیروزی در کویت را سنگ بنای «نظم نوین جهانی» قرار دهد.

ماجرای کویت برای واشینگتن جدیه آسمانی بود. پیش از این ماجرای دولتمردان آمریکا موقعیت جهانی آمریکا را به دلیل تغییراتی که در «بلوک شرق» پیش آمده بود در خطر می‌دیدند. قدرت یابی اروپا، بی برنامه شدن ناتو، از دست رفتن بانه‌های سنتی برای دخالت در امور کشورهای دیگر خاصه در «بحران سوم»، چشم انداز از رونق افتادن تجارت اسلحه و بالاخره بحران اقتصادی ایالات متحده به دلیل کسر بودجه نجومی به جامانده از دوران ریگان، عوامل بقایت نگران کننده‌ای برای مقامات واشینگتن و همه وابستگان کاخ سفید و انحصارات آمریکایی بودند. در آوریل سال گذشته سناتور دیوید آل. بورن رئیس کمیته سرویس مخفی سنای آمریکا این نگرانی را این گونه بیان کرده بود: «ما رابطه عجیب و نمادینی با شوروی داشته‌ایم... سقوط شوروی می‌تواند به سقوط آمریکا نیز منجر شود... کشورهای اروپایی، ژاپن و بقیه کشورها در سالهای قبل می‌پذیرفتند که تحت رهبری آمریکا باشند. چرا؟ برای این که به ما احتیاج داشتند... آیا آنها هنوز هم این احساس چند ماه پیش خود را دارند و نقش رهبری کننده آمریکا را به رسمیت می‌شناسند؟ گمان نمی‌کنم» (نیشنال پرس کلاب، ۳ آوریل ۱۹۹۰). این نگرانی بر طرف شدنی نیست، چرا که عواملی که موقعیت جهانی آمریکا را به خطر انداخته‌اند، همچنان با توت بمل می‌کنند و در آینده بیشتر نیرو خواهند گرفت. ماجرای کویت نقطه‌بافت شد که آمریکا صحنه‌ای برای خودنمایی بیابد، قدرت مطلقیتی را که هنوز در اختیار دارد به رخ بکشد و به لحاظ روانی به خود و متحدین وابستگانش اعتماد به نفس بخشد.

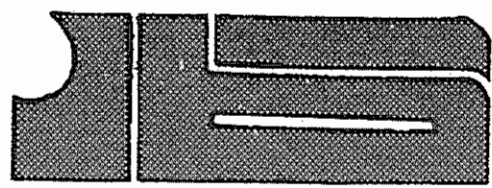
اگر ماجرای کویت رخ نمی‌داد، آمریکا می‌کوشید ماجرای مشابهی را اختراع کند. برنامه «نظم نوین جهانی» که پاسخ آمریکاه به دوره پایان جنگ سرد بود، نمی‌توانست نقطه‌بافت روی کاغذ و یاد سخنرانی‌های دولتمردان واشینگتن اعلام موجودیت کند. جرج بوش رئیس جمهور آمریکا در نطق مشهور خود در پایگاه هوایی ماکسول (آلاباما) در ۱۳ آوریل ۱۹۹۱ با صراحت اعلام داشت که «نظم نوین جهانی می‌بایست در جنگ خلیج، نخستین امتحان خود را پس می‌داد.» اگر جنگ خلیج رخ بدهد در صحنه ۲

پایان جشن وقاحت در نیویورک، کف خیابان پوشیده از پوسته شکلات است. «ان کوپین تانو» خسته و خمزده به خانه بر می‌گردد. در حالی که همه هریده پیروزی می‌کشیدند او کودکان و سربازانی را به یاد می‌آورد که تکنولوژی نظامی آمریکا در جنگ کویت تکه تکه شان کرده است.

روابط نفتی تهران و واشنگتن از سر گرفته شد

بنابر گزارش خبرگزاری رویتر در روز ۱۲ ژوئن، وزارت دارائی آمریکا به شرکت نفتی شورن اجازه داده است که خرید نفت از ایران را از سرگیرد. در ماجرای حمله به نفت کشها در جریان جنگ ایران و عراق در سال ۱۹۸۷، دولت آمریکا چند نفت از

ارگان مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

چهارشنبه ۲۹ خردادماه ۱۳۷۰
۱۹ ژوئن ۱۹۹۱ دوره سوم شماره ۱۱

متهم در جایگاه دادستان

ایران به عضویت کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل درآمد

اقتصادی - اجتماعی سازمان «اکوسوک» در نیویورک جمهوری اسلامی را به عضویت در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد برگزید. در جریان این اجلاس اعضای ۴۳ نفره کمیسیون بقیه در صحنه ۵

چگونه است رژیمی که رسماً مخالف اعلامیه جهانی بشر است، به عضویت در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل انتخاب می‌شود؟
اجلاس سالانه شورای

یک سال از فاجعه زلزله گذشت

می‌گذرد. مسئولان رژیم از اختصاص بودجه‌های عظیم، برنامه‌های گسترده عمرانی، خانه‌سازی و ساختمان شبکه‌های خدماتی، و ام‌های گوناگون به مردم بر خاک نشسته و... خبر می‌دهند. اما پوسته این تبلیغات را که کنار بزنیم و از سطح ادعاهای دولتی و رسمی فراتر رویم، واقعیت با همه تلخی‌اش تد بر می‌افزاید. زلزله زدگان به حال خود رها شده‌اند. یابوری ندارند. ویرانه‌ها همچنان ویرانند. قربانیان زلزله شمال کشور علیه بی‌توجهی‌های رژیم بارها اعتراض کرده‌اند. اما در اختناق حاکم بر جامعه صدایشان در جایی بازتاب نیافته است. اگر اختناق نبود آنها می‌توانستند با صدای بلندتری حرفشان را به گوش همه برسانند؛ «نه کار داریم و نه سرمایه، نرزندانمان از گرسنگی و سرما بیمار شده‌اند، همه چیزمان از بین رفت. تاکی می‌توانیم صبر کنیم؟ کمک‌های مردم کجا رفت؟ این همه کمک خارجی چه شد؟ تاکی می‌خواهید به ما دروغ بگوئید؟»

بزرگ هیچ‌گاه معلوم نشد. اما آمارهای رسمی تعداد کشته‌ها را ۵۰ هزار و بی‌خانمان شدگان را نیم میلیون اعلام داشتند. سران رژیم در نخستین واکنش‌های خود این زلزله را «امتحان الهی» نامیدند. اکنون یک سال از این فاجعه

۳۱ دقیقه بعد از نیمه شب ۳۱ خرداد ۱۳۶۹ - زلزله‌ای مهیب بخشهای وسیعی از ایران را لرزاند و در دقیقه‌های شهرهای بزرگ و آبادهای کوچک را به تلی از خاک بدل کرد. شدت زلزله بین ۷/۳ تا ۷/۹ ریشتر اعلام شد. تعداد واقعی قربانیان این فاجعه

تقطق توانسته است پسرش را نجات دهد. در سوک شوهر و دیگر عزیزانش بر سر می‌کوبد.

وضعیت فاجعه‌بار حاشیه‌نشینان زاهدان

مردم استان سیستان و بلوچستان در فقر و فلاکت وحشتناک به سر می‌برند. گرچه اکثریت مردم کشورمان با فقر نرزاننده مواجه هستند ولی این استان در تمام شاخص‌های اقتصادی و اجتماعی در پائین‌ترین سطح قرار دارد. مطلب زیر که در مورد حاشیه‌نشینان زاهدان است گواهی بر زندگی زنج‌بار بخشی از مردم میهن‌مان است. این مطلب با استفاده از مطبوعات کشور تهیه شده است.
حدود نیمی از کل جمعیت ۴۰۰ هزار نفری شهرستان زاهدان در حاشیه شهر و در دامنه بقیه در صحنه ۴

تاکتیک‌ها و وضعیت جناح تندرو

شورا و مراجع کروی به جنتی و تعریف و تمجید از او، این توهم رایج وجود آورده که گویا جناح تندرو می‌خواهد جنتی را در مقابل خامنه‌ای علم کند. در مقابل این حرکت، ائتلاف خامنه‌ای - رفسنجانی با تمام نیرو و بمیدان آمد و یورش سنگینی را به تندروها پیش برد. تندروها که تحمل چنین بقیه در صحنه ۳

نه‌نشست و هم چنان موضع تند و انتقادی خود را حفظ کرد و در مقابل سیاستهای دولت رفسنجانی ایستاد و برای حفظ موجودیت خود تغییراتی را در تاکتیک‌های خود داد.
در جریان مجلس خبرگان جناح تندرو پای خامنه‌ای را بمیان کشید و او را هم زیر سؤال برد. صحبت‌های اصغر زاده در مجلس

در چند ماه گذشته باز هم ستیز جناح‌های درون حکومت مسائل سیاسی کشور را رقم می‌زد و بر رویدادها تاثیر می‌گذاشت. دولت رفسنجانی بعد از خاتمه جنگ خلیج فارس تلاش نمود از موقعیت مساهدی که فراجم شده است در جهت پیشبرد سیاست‌های خود بیشترین بهره را بگیرد. برقراری مناسبات با انگلستان، عربستان، مذاکره با دولت مصر و گسترش مناسبات با آلمان و فرانسه و جلب سرمایه‌داران ایران مقیم خارج از کشور، از جمله اقدامات رفسنجانی در چند ماه اخیر است.

جناح تندرو در جریان مجلس خبرگان و بحران خلیج فارس ضربات سنگینی را از جانب جناح حاکم متحمل شد ولی از پای

مشکلات مسافرت و نقل و انتقال در کشور

و تاخیرهای طولانی در رسیدن به مقصد است. تازه این در شرایطی است که روال عادی مسافرت جریان داشته باشد و گر نه در شرایطی مانند تعطیلات عید نوروز و تابستان، چنان بی‌برنامگی حاکم می‌شود که جان مسافر را به لبش می‌رساند و سرانجام او را و امیدار دهمطای راه‌آهن را به لغاتیش بخشیده باپرداخت پول گزاف وسیله دیگری برای سفر بیابد. مسئولین

مشکلات مربوط به مسافرت و نیز حمل و نقل در سراسر مملکت بی‌شمار وخیم است.
در کشورهای پیشرفته، راه‌آهن محمترین و مهم‌ترین وسیله حمل مسافر است، اما در ایران جمهوری اسلامی زده، نام قطار برای کسی که سوار آن شده باشد یادآور معطلی‌های طولانی برای خرید بلیط، نابسامانی در یافتن جای وضعیت و خستناک‌بهداشت در

مشکلات مسافرت و نیز حمل و نقل در سراسر مملکت بی‌شمار وخیم است.
در کشورهای پیشرفته، راه‌آهن محمترین و مهم‌ترین وسیله حمل مسافر است، اما در ایران جمهوری اسلامی زده، نام قطار برای کسی که سوار آن شده باشد یادآور معطلی‌های طولانی برای خرید بلیط، نابسامانی در یافتن جای وضعیت و خستناک‌بهداشت در

جشن پیروزی در آمریکا

بقیه از صفحه اول

نمی‌داد، بی‌گمان هر صده دیگری برای قدرت نمایی آمریکا پیدامی شد. آمریکا در جنگ بر سر کویت دست به آن چنان بسیج نظامی ای زد که فقط با بسیج نظامی در جنگ کره قابل مقایسه است. آمریکا توانایی تکنولوژیک خود را آنگونه به نمایش نهاد که فقط برای متخصصان امور نظامی محسوس نباشد؛ بر روی صفحه تلویزیون میلیون ها نفر جنگ را به طور زنده تماشا می‌کردند و از قدرت تکنولوژی نظامی آمریکا مبهور می‌شدند. آمریکا در جنگ خلیج در مجموع ۳۷۶ نفر کشته داد در حالی که کشته‌های عراق بین ۱۵۰ تا ۲۵۰ هزار نفر برآورد می‌شود. آمریکا که از جنگ ویتنام با خفت و خواری بیرون آمده بود، اکنون بدان نیاز دارد که سال‌های سال کویت را به نمایش بگذارد و از خود آگاهی و اطمینان به نفس جدید آمریکاسخن گوید.

در پیروزی آمریکا در کویت تردیدی نیست و نیز تردیدی نیست که آمریکا در به رخ کشیدن قدرت خود موفق بود، اما آیا این پیروزی همه انتظاراتی که آمریکا از آن داشت، برآورده می‌کند؟ هر چه که می‌گذرد

امضای مقاوله نامه چند میلیارد مارکی ایران و آلمان

بقیه از صفحه اول

حکومت تهران به عمل نیآورده‌اند.

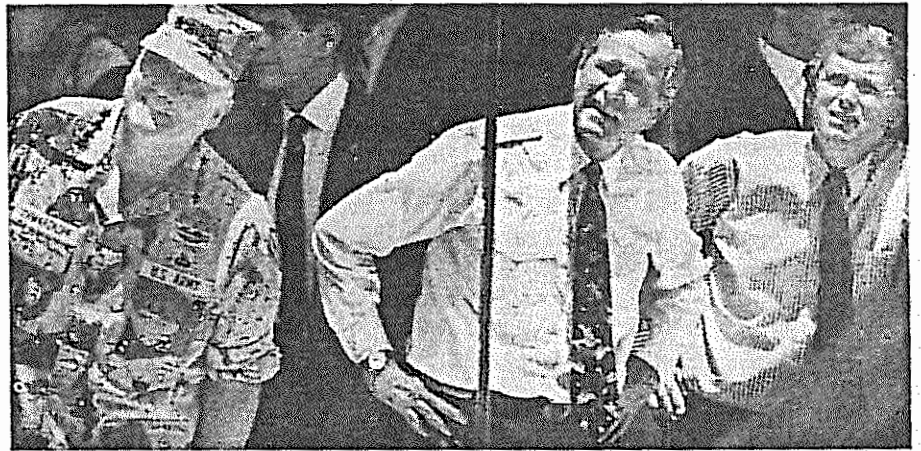
مذاکرات اقتصادی برای عقد نعلایی قراردادهای مورد گفتگو در آلمان، در تهران دنبال خواهد شد. قرار است اجلاس کمیسیون اقتصادی ایران و آلمان در اواخر ماه ژوئن (۹ تیرماه) در تهران تشکیل شود. دولت آلمان اعلام کرده که یورگن موله‌مان وزیر اقتصاد آلمان بدین منظور راهی تهران خواهد شد. در اطلاعیهای که دولت آلمان بدین مناسبت منتشر کرد به هلاکه شدید جمهوری اسلامی برای تسخیر روباتی و عمدتاً یکی اقتصادی و صنعتی با آلمان در طول برنامه ۵ ساله اشاره شده است. ایران اکنون مهم‌ترین طرف مبادلات تجاری و اقتصادی با آلمان در منطقه خاورمیانه است. صادرات آلمان به ایران طی سال گذشته ۳/۲ میلیارد مارک (۱/۸ میلیارد دلار) و واردات آن ۱/۲ میلیارد دلار بوده است و در حالی که صادرات این کشور به ایران سال گذشته ۵ درصد افزایش یافت، به نظر می‌رسد که در سال جاری از افزایش باز هم بیشتری برخوردار شود.

حتی در خود آمریکا انتقاد نسبت به چگونگی و هواقب دخالت در جنگ کویت بالا می‌گیرد. در بحث تلویزیونی‌ای که نمایندگان روزنامه‌های عمده آمریکا در رابطه با قابل توجیه بودن به راه انداختن کارناوال پیروزی ۱۲ میلیون دلاری در واشینگتن و جشن‌های مشابه آن در نیویورک و شهرها دیگر، برپا کرده بودند، این نمایش را بی‌معنی توصیف کردند. در اروپا این نمایش مورد انتقاد عمومی قرار گرفت و هیچ‌کدام از متحدین آمریکا در جنگ کویت حاضر نشدند به تقلید از آن پردازند و یا آن را به عنوان یک خبر مهم بازتاب دهند. غالب مطبوعات بین‌المللی این واقعت را برجسته کردند که جنگ کویت بر واومت اوضاع در خاورمیانه افزوده است: عراق کشوری ویران و بی‌سرانجام تبدیل شده، صدام حسین همچنان بر سر قدرت باقی‌مانده، سر نوشت کردها و شیعیان به بازی گرفته شده، نقض حشون حقوق بشر در کویت ابعاد بی‌سابقه‌ای یافته، فاجعه تخریب محیط زیست در کویت مهار نگشته و بالاخره مساله فلسطین همچنان حل نشده باقی مانده است. دیگر کمتر کسی می‌تواند مرتکب این وقاحت شود که جنگ کویت را دفاع از حقوق بشر و دفاع از همزیستی و صلح نام نهد. کارناوال پیروزی در آمریکا اساساً مصرف داخلی دارد. یک نمایش تلویزیونی است برای شروع مبارزه انتخاباتی ریاست جمهوری، ۱۰۰ روز دیگر که بگذرد آمریکا ناگزیر است از رویای کویت به درآید و با مسائلی مواجه شود که پیش از ماجرای کویت خواب دولتمردان واشینگتن را آشفته کرده بود.

خواستہ برپایی کنفرانس بین‌المللی کردها

کرد که کردها که بین پنج کشور تقسیم شده‌اند، بر آن نیستند که کشور مستقلی برپا کنند، اما آنها خواهان تشکیل کنفرانس بین‌المللی کردها هستند. به گفته وی این کنفرانس نباید رابطه کردها با پنج دولت حاکم بر مناطق کردنشین را به مخاطره اندکند.

استانبول، ۱۲ ژوئن، خبرگزاری آلمان: جلال طالبانی رهبر اتحادیه میهنی کردستان عراق اعلام کرد که کردها در صدد برپایی یک دولت مستقل در شمال عراق نیستند، او در حاشیه کنفره شورای بین‌الملل سوسیالیست که با حضور ۲۰۰ نماینده احزاب سوسیالیست و سوسیال دموکرات در استانبول برگزار شد - اعلام

شوارتسکف فرمانده نیروهای آمریکایی در جنگ کویت، بوش رئیس جمهور آمریکا و کوایل معاون وی در حال سان دیدن از کارناوال پیروزی زمینی و هوایی در واشینگتن

حمله کرده و دست کم ۳ هزار نفر را قتل عام کرده است.

گزارش‌های جمهوری اسلامی و تبلیغات پر سرو صدای پیرامون حمله تازه به شیعیان از سوی هیچ منبع دیگری تایید نشده است. به گزارش روزنامه‌های خارجی، در پی ادعاهای تهران، حکومت عراق، یک هلی‌کوپتر در اختیار گروهی از خبرنگاران خارجی قرار داده است و آنها منطقه‌ای را که بنا به گزارش‌های ایران، کشتارها در آنجا صورت گرفته، یعنی منطقه حد فاصل شهرهای بصره، اماره و ناصریه را از طریق هلی‌کوپتر مورد بازدید قرار داده‌اند و با اتومبیل نیز مسیر بصره به سمت ناصریه را بازدید کرده‌اند.

از سوی دیگر به گزارش خبرنگاری فرانسه پرسن آتا خان نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل متحد در منطقه خلیج فارس، روز چهارشنبه گذشته، در حالی که بتازگی از بغداد به ژنو بازگشته بود گفت نشانه‌ای از کشتار یا فرار توده‌ای مشاهده نکرده است. مقامات آمریکایی نیز گزارش‌های تهران را تایید نکرده‌اند.

جمهوری اسلامی:

عراق ۷۰۰ هزار شیعه را محاصره کرده است

گردد. به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی هلموت کهل در این مذاکره قول همکاری برای جلوگیری از این فاجعه را داد. هیئت نمایندگی جمهوری اسلامی در سازمان ملل متحد نیز نامه‌ای با مضمون فوق برای دبیر کل این سازمان ارسال داشت. همزمان با تحركات جمهوری اسلامی، سخنگوی مجلس اعلای عراق، که یک جریان دست نشانده تهران است، در یک کنفرانس مطبوعاتی در قم ادعاهای جمهوری اسلامی را تکرار کرد. مطابق اظهارات این سخنگو رژیم عراق از ۲۰ خرداد ماه با استفاده از ۳ لشکر پیاده نظام و زرهی حمله علیه شیعیان را آغاز کرده است. وی گفت صدام حسین ظرف یک هفته ۱۷ هزار معاند را به قتل رسانده، در نجف و اماره با موشک زمین به زمین به شهر

کرده است و ۷۰۰ هزار نفر از مردم را به محاصره در آورده است. استاندار خوزستان در مصاحبه‌ای اعلام داشت که ۶۰۰ هزار تن از شیعیان که در محاصره قرار گرفته‌اند ممکن است به ایران پناهنده شوند. همزمان با انتشار این گزارش‌های شورای عالی امنیت ملی تشکیل جلسه داد و از سازمان ملل متحد خواست که مانع حمله به شیعیان و کشتار آنها گردد. شورای عالی امنیت ملی هم چنین به عراق اخطار کرد که مرتکب جنایات جدیدی نشود. حکومت اسلامی اقدامات دیپلماتیکی نیز به منظور جلوگیری از آنچه که کشتار شیعیان توسط رژیم صدام می‌خواند، بعمل آورد. رفسنجانی در پیامی که توسط معاون وزارت امور خارجه برای توریوت اوزال رئیس جمهور ترکیه فرستاد، از محاصره شیعیان ابراز نگرانی کرد. وی در این پیام خاطر نشان ساخت که رژیم صدام حسین ممکن است از سلاح شیمیایی استفاده کند و ماجرای حلبچه این بار در جنوب عراق تکرار شود. روز سه‌شنبه ۲۱ خرداد رفسنجانی در مذاکره تلفنی با کهل صدر اعظم آلمان مجدداً خطر کشتار شیعیان را طرح و نسبت به آن ابراز نگرانی کرده، خواستار تعقیب جدی و سریع مسئله قبل از وقوع فاجعه از سوی سازمانهای بین‌المللی

هیات تحقیق سازمان ملل ایران را ترک کرد

مطابق گزارش جمهوری اسلامی میزان خسارات ایران بالغ بر ۷۲۵ میلیارد دلار است. هیات تحقیق سازمان ملل متحد برای بررسی خساراتی ناشی از جنگ ۸ ساله که از دهم خرداد به ایران سفر کرده بود، به مقر خود در نیویورک بازگشت. این هیات مطابق با بند هفتم قطعنامه ۵۹۸ به ایران رفت و در جریان سفر خود مناطق جنگ زده در غرب و جنوب غربی کشور و هم چنین مناطق مرکزی کشور که بر اثر بمباران صدمه دیده‌اند را مورد بازرسی قرار داد. هیئت فوق در جریان سفر خود با مقامات متعدد حکومت نیز دیدار و گفتگو کرد. هیئت تحقیق قرار است گزارش سفر خود را به دبیر کل سازمان ملل متحد ارایه کند. به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، رئیس هیات که معاون پیشین دبیرکل سازمان ملل متحد است به مقامات ایرانی گفته است که میزان خسارات وارده به ایران خیلی بیش از آنی است که در محافل بین‌المللی طرح شده است.

مطابق گزارش اولیه که دولت جمهوری اسلامی از میزان خسارات ایران در جنگ ۸ ساله منتشر ساخته است، این خسارات به ۷۲۵ میلیارد دلار بالغ می‌شود که شامل خسارات مستقیم و غیر مستقیم می‌باشد. در گزارش جمهوری اسلامی، بخش بزرگی از خساراتی وارده، مربوط به انهدام پالایشگاهها و تأسیسات نفتی ایران می‌باشد که رقم آن

بلائی طبیعی یا فاجعه ایجاد شده توسط بشر

حمله و نقل در این کشورهاست. بنابه گزارش برخی از کارشناسان محیط زیست آلمان، فاجعه عظیم سیل اخیر بنگلادش که در جریان آن چند صد هزار کشته و میلیون‌ها نفر بی‌خانمان شدند، تنها یک رخداد و بلائی طبیعی نبود بلکه بیشتر ناشی از همین تحولاتی بود که طی دهه گذشته در منطقه شکل گرفته است.

گزارشهای تازه حاکی است که دمای حرارت در هندوستان و پاکستان برای انسان غیر قابل تحمل شده است. شدت گرما در این منطقه از سال ۱۹۱۶ تاکنون بی سابقه بوده است. روز دوشنبه گذشته دمای هوا در سایه بیش از ۵۰ درجه سانتیگراد بود. تاکنون ۲۶۴ نفر در هندوستان، ۴۰۰ تن در پاکستان از شدت گرما تلف شده‌اند. بیمارستانی ایالت سند و راجستان هندوستان مملو از بیماران آفتاب‌زده است که شمار آنان پیوسته در حال افزایش است. اکثر از بین رفتگان دهقانان و کارگرانی بودند که در مزارع مشغول کشت و زرع بوده‌اند. بر رقم این کشته‌ها باید تلفات اخیر سیل بمبئی، افغانستان (۲۲۸ تن) و دهها هزار انسانی که در بمبئی، کراچی بر اثر بارش باران و طوفان در شمال، شده‌اند، افزود. در شمال، کشورهای صنعتی تکنولوژی شتابان رشد می‌کنند و انسان جنوب بجای بهره‌وری از این دستاوردها، بهای آن را به تیمت جان وزندگی خود می‌پردازد.

استفاده بی‌رویه از طبیعت، مسمویت شیمیایی آب‌های اقیانوس‌ها، فرسایش شدید خاک، انباشت زباله‌های اتمی و بارش باران‌های سیاه، چرخه طبیعی محیط زیست را در بسیاری از نقاط جهان و از جمله جنوب آسیا به شدت دگرگون کرده است.

طی سه دهه اخیر تغییرات آب و هوا در جنوب آسیا چنان پیش رفته که شیر قابل کنترل شده است. به گزارش متخصصین محیط زیست و هواشناسی آلمان، در منطقه جنوب آسیا، به ویژه شبه قاره هند، چرخه طبیعی مبادلات میان "تروپوسفر" (قشر تحتانی جو که نقش اصلی در تحولات آب و هوا دارد) و اقیانوس‌ها تغییر کرده و دمای آب اقیانوس‌ها و آرام افزایش یافته است. در این منطقه میزان دمای آب بین ۱/۲ و ۱/۴ درجه بیش از دمای متوسط آب است. گرمای زیاد سطح فوقانی آب که با افزایش بخار و رطوبت همراه است، مانند یک گلخانه شیشه‌ای بدون تمویه عمل کرده، مجدداً گرمتر می‌شود. این تحولات جهت بادها، بویژه بادهای اقیانوس آرام و هند را که نقش تعیین کننده‌ای در تنظیم دما، فرا بارش و نیرو بارش دارند، تغییر می‌دهد. در منطقه‌ای بارانهای سیل آسا می‌آید و در منطقه‌ای دیگر دل زمین از شدت خشکی ترک می‌خورد. عامل عمده این دگرگونی‌ها در کشورهای صنعتی، کاربرد مواد شیمیایی، هر چه انرژی و سیستم

بیش از ۸۲ میلیارد دلار ذکر شده است. مطابق این گزارش به صنایع سنگین ۱۸ میلیارد و کشاورزی بیش از ۱۹ میلیارد دلار زیان وارد شده است.

بقیه از صفحه اول

تاکتیک‌ها و وضعیت جناح تندرو

خبرهای درگیری بین دو جناح را منعکس می‌سازد. اخیراً "جناح اسلام" نیز توسط حامی‌های

که جزو جناح تندرو است، انتشار می‌یابد. روزنامه ابرار، جمهوری اسلامی و کیهان نیز عمدتاً به جناح تندرو تعلق دارند و از مواضع آنها حمایت می‌کنند.

اکنون بخش مهمی از روزنامه‌ها در دست تندروها است. آنها سعی می‌کنند از طریق این مطبوعات مواضع خود را طرح کرده و مخالفت‌های خود را با مواضع دولت رفسنجانی منعکس کنند. جناح تندرو به این مطبوعات امید بسته‌اند. موسوی تبریزی نماینده تبریز می‌گوید: "مطبوعاتی که اخیراً منتشر شده‌اند و میشوند، امیدی برای حفظ انقلاب و آینده‌اند." (کیهان هوائی ۸ خردادماه ۱۳۷۰).

جناح تندروها می‌کوشد سنگر مطبوعات را حفظ کند. آنها اخیراً به دفاع از آزادی بیان و قلم برای "بچه مسلمان‌ها" برخاسته‌اند. این گرایش در مصاحبه خاتم زهرا ره‌نورد و در سخنان نمایندگان مجلس مشاهده می‌شود. همین نماینده در ادامه سخنانش می‌گوید: "آزادی بیان و قلم یکی از بزرگترین مقایات پیروندگان بشر است که هرگز نمی‌شود آنها را از کسی گرفت. زیرا طبیعت و خواست انسان آزاد است." (همان منبع). البته روشن است منظور آنها تأمین آزادی بیان و قلم برای نیروهای تندرو است نه برای دیگران.

تاکتیک جدید نیروهای تندرو زیر سؤال بردن ارگان‌های مهم سیاست‌گذاری و تدوین قوانین است. آنها پای "شورای امنیت ملی" و "مجمع تشخیص مصلحت نظام" را بامیان کشیده‌اند. مدتهاست که شورای عالی امنیت ملی به ارگان اصلی دولت رفسنجانی در اتخاذ تصمیمات مربوط به

مواضع او در مجلس شورا این مسئله را تأیید می‌کند. گرایش دیگری نیز بطور نطفه وارد دیده می‌شود عمدتاً در موضع گیری‌های خولینی‌ها و اصفزاده (نماینده مجلس و رئیس خط امامی‌های دانشگاه تهران که سفارت آمریکا را تسخیر کردند و آمریکائیان را به گروگان گرفتند) مشاهده می‌شود. این دو تن ولایت مردم را مطرح می‌سازند.

دریک بخش دیگر این جناح نیز بر خوردهای متضاد و تقابل آمیز دیده می‌شود. وزیر ارشاد در رابطه با مطبوعات و هنر و ادبیات سیاست‌هایی را پیش برده است که بخشی از نیروهای تندرو به مقابله سرسختانه با آن برخاسته‌اند.

جنتی در خطبه‌های نماز جمعه شهر قم شدیداً به این سیاست‌ها تاخت. روزنامه کیهان نیز بطور هیستریک به مقابله با سیاست‌های وزارت خانه ارشاد برخاسته است.

سخنان ناطق توری گویای این وضع است: "مگر وزیر محترم ارشاد از شما نیست؟ مگر فیلم‌های 'شب‌های زاینده رود' و 'نوبت هاشمی' دست پخت آقایان نیست؟ مگر حضرت آیت‌الله جنتی فریاد نزد مگر با انگ تحجر گرای، بی‌هنری و بی‌فرهنگی با ایشان برخورد نشد؟" (کیهان هوائی ۱۵ خردادماه ۱۳۷۰)

این فاکت‌ها نشان می‌دهد که صفوف تندروها بشدت پراکنده و درهم ریخته است. آنها قادر نیستند سیاست واحدی در مقابل جناح حاکم اتخاذ کنند. ائتلاف حاکم می‌کوشد که نیروی آشتی طلب نظیر کروی و از نیروهای سر سخت و تندرو منفک و آنها را بسوی خود جلب نماید و نیروهای سرسخت را زیر ضربه قرار دهد. در این رابطه گفته می‌شود که بادمچیان و مسکر اولادی که به جناح رسالتی وابسته‌اند طی چند جلسه محرمانه تلاش نمودند او را به حمایت از سیاست‌های رفسنجانی جلب نمایند، ولی موفق نشدند.

جناح تندرو

تاکتیک دیگر تندروها روی آوردن به مطبوعات و راه انداختن روزنامه و مجلات جدید است. این جناح با همه تلاشی که میکند خوبی آگاه است که ائتلاف حاکم، مجلس آتی را از چنگ آنها بیرون خواهد کشید و نخواهد گذاشت هر صه بکه تازی آنها باشد. تندروها یکی از راه‌های حفظ موجودیت خود را در سنگر مطبوعات یافته‌اند. سال قبل مجله بیان توسط محتشمی انتشار یافت. از اوایل سال روزنامه "سلام" با مسئولیت خولینی‌ها منتشر می‌شود. روزنامه سلام مرتباً اعلامیه‌ها و حرکات اعتراضی نیروهای تندرو و

یورش را نداشتند عقب نشستند و به رهبری خامنه‌ای تمکین کردند و دیگر سخنی در انتقاد از رهبری بر زبان نیاوردند. آنها تلاش نمودند که حمایت خامنه‌ای را جلب کرده و یا حداقل خشم آنرا علیه خود بر نیانگیزانند. تندروها چنین وانمود کردند که خامنه‌ای ادامه دهنده راه خمینی است و مخالف برقراری مناسبات ایران با آمریکا است. برخی سخنان خامنه‌ای تأییدی بر نظرات تندروها بود. آنها این بار زیر چتر تبعیت از خامنه‌ای به سیاست‌های رفسنجانی تاختند.

رفسنجانی در خطبه نماز جمعه اوایل ماه همین مسئله را مطرح نمود و گفت: "...در جلسات خصوصی‌شان می‌گویند که شما اسم مقام معظم رهبری را در صحبت‌هایتان بگوئید، دیگر هر چه میخواهید صحبت کنید. معنی این حرف یعنی چه؟ این چه سیاستی است که آدم انتخاب میکند؟" (کیهان هوائی ۸ خرداد ۱۳۷۰). رفسنجانی و طرفداران او نیز برای خنثی کردن این تاکتیک تندروها و مشروعیت بخشیدن به سیاست‌های خود، تأکید میکنند که هیچ سیاستی بدون امضا خامنه‌ای اجرا نمی‌شود. رفسنجانی در همان خطبه می‌گوید: "انتهایی که در سخنانشان از مقام معظم رهبری صحبت میکنند در جهان حرف‌هایشان رهبری را رد میکنند، سیاست‌های نظام الان در شورای عالی امنیت ملی تصویب می‌شود که بازوی رهبری است هیچ سیاستی بدون امضا رهبری مطلقاً اجرایی‌شود." ناطق توری هم در سخنرانی خود در مجلس می‌گوید: "...مگر نه این است که همه مسائل خارجی در شورای امنیت ملی طرح می‌شود و آقایانی از جناح شما در آن حضور دارند و بحث میکنند و نهایتاً چیزی تصویب می‌شود و به عرض مقام رهبری می‌رسانند و آخر الامر ایشان می‌گیرند؟" (کیهان هوائی).

در این بازی سیاسی عمدتاً برد بار رفسنجانی است. او بانواع حیل از جمله تهدید به استعفا خامنه‌ای را وادار می‌سازد که مرتباً از دولت حمایت و از رفسنجانی تعریف و تمجید کند. رفسنجانی از پراکندگی و تعدد گرایش‌ها در بین تندروها بهره برداری می‌کند. جناح تندرو فاقد رهبر و یا فرد با اتوریته است. در گذشته نیروهای تندرو حول خمینی و دولت موسوی گرد آمده بودند. ولی با مرگ خمینی و حذف دولت موسوی هیچ فرد یا گرایشی نتوانست آنها را جمع کند. محتشمی، کروی و خولینی‌ها دارای آنچنان موقعیت و اتوریته نبودند که دیگران آنها را بپذیرند. علاوه بر این آنها گرایش‌های مختلف عمل می‌کنند. محتشمی تندترین موضع را دارد. کروی که در جریان مجلس خبرگان به موضع تند گرویده بود، بعد از یورش خامنه‌ای، مشی سازشکارانه در پیش گرفت و

در گذشته، رفسنجانی

در حکومت نبود!

شده که ما داریم می‌پردازیم، تنها رفسنجانی نیست که اینگونه بی‌پروا از خود سلب مسئولیت می‌کند. دیگر همکاران او نیز به تاسی از وی با حمله به سیاست‌های گذشته سعی دارند خود را بری از مسئولیت بنمایانند از جمله این موارد اظهارات نیلی معاون سازمان برنامه و بودجه در گفتگو با خبرنگاران بود. او چنان به سیاست‌های دولت موسوی تاخت که حتی خبرنگار خبرگزاری دولتی جمهوری اسلامی هم نتوانست ساکت بماند و یادآوری کرد: سیاست گزارهای تبلی نیز بهر حال خودتان بوده‌اید و پاسخگوی سیاست‌های قبلی هم باید خودتان باشید. نیلی بجای پاسخ به این تذکر درست، به خبرنگار حمله کرد که "ما اینجا محکمه و قاضی نداریم" نیلی در شانه خالی کردن از بار مسئولیت آنچه که بر میهن ما روا داشته‌اند بر حق نیست، اما در این گفته وی حقیقتی نیز نجفته است. نه نقطه در جمع آن خبرنگاران که در کل رژیم جمهوری اسلامی قاضی و محکمه‌ای وجود ندارد که به داوری جرائم ایشان بنشیند. اما از داوری مردم و از داوری تاریخ گریزی نیست. بویژه رفسنجانی هیچگاه نخواهد توانست از حکم حکومت خود بخاطر نقشی که در تداوم جنگ، ویرانی اقتصاد و بر باد دادن سرمایه‌های مادی و معنوی میهن داشته است بگریزد. زمان درازی است که داغ بر پیشانی اش نشسته است. این داغ زود دنی نیست.

از شکردهای تازه رفسنجانی و دستیارانش این است که در سخنرانی و مصاحبه‌ها، خرابی‌های ناشی از سلطه سیاه جمهوری اسلامی بر میهن ما را نه فقط دیگر انکار نمی‌نمایند بلکه با تأکید از آن یاد می‌کنند. آنها در هر گفتگو و مصاحبه‌ای از قلم و حقایق از سقوط فاجعه بار اقتصاد کشور و پس رفت درد آور تولیدات ملی ارائه می‌کنند. آنها علت بروز این وضعیت را سیاست‌های می‌نامند که دولت میرحسین موسوی اجرای آنرا بر عهده داشت. رفسنجانی و همکارانش سعی می‌کنند و انمود کنند که مسئولیت این فجاج نیز تنها بر عهده دولت پیشین است و خودشان نقشی و سهمی در آن نداشته‌اند. رفسنجانی با این شگرد مزورانه و شانه خالی کردن از مسئولیت خرابی‌های بی‌ارامه تلاش می‌کند. برای سیاست‌های دولت خود، امید و اعتبار و اهمادی بیافریند. رفسنجانی که در تمام دوره استقرار جمهوری اسلامی از معدود تصمیم گیرندگان اصلی در تمامی زمینه‌های اقتصادی، جنگی و... بوده است اینک بطور غیر مستقیم و انمود می‌کند که پیشتر کارهای نبود و نقشی نداشت. وی در مصاحبه با روزنامه جمهوری اسلامی این ادعای بی‌پروا تر بیان کرد و گفت "در گذشته ما نبودیم" او این ادعا را در پاسخ به خبرنگار که از گرانی و حذف سوبسید می‌پرسید بیان داشت و گفت: در گذشته که ما نبودیم چیزهایی از اینجا (مردم) دریغ

سیاست خارجی و مسائل امنیت ملی تبدیل شده است. مجمع تشخیص مصلحت نیز در مواردی به بررسی و تصویب قوانین می‌پردازد. این دو ارگان بر بالای هیئت دولت و مجلس شورا قرار گرفته‌اند و خارج از کنترل مجلس شورا هستند. ائتلاف حاکم از طریق این دو ارگان بخش مهمی از سیاست‌های خود را پیش می‌برد.

صالح آبادی و حائری زاده مدتی قبل بشدت باین دو ارگان حمله کردند. گر چه سخنان آنها خشم جناح حاکم را برانگیخت و صالح آبادی برای گوشمالی به دادسرای انقلاب اوین احضار شد ولی انتقاد جناح تندرو ادامه یافت. سید محمد رضوی نماینده

مردم یزد گفت: "بر اساس اصل ۱۱۲ قانون اساسی مجمع تشخیص مصلحت در مواردی که مصوبه مجلس مورد تأیید شورای نگهبان قرار نگیرد، تشکیل شده است. بدیمی است اصل قانون گذاری فقط از اختیارات مجلس است و این مجمع محترم قطعاً نمی‌تواند ماده‌ای را در یک قانون کم یا زیاد کند. چاپ عنوان "قانون کار مصوبه تشخیص مصلحت نظام" یک تسامح بیشتر نیست. بی شک قانون اساسی یک مرکز قانون گذاری بیشتر در کشور پیش بینی نکرده و حضرت امام فرمودند همه قدرتها و قانون‌ها مجلس است." (کیهان هوائی ۱۵ خرداد ۱۳۷۰).

جناح تندرو می‌کوشد با اتخاذ این تاکتیک‌ها موقعیت تضعیف شده خود را ترمیم نماید، نیروهای خود را حول مطبوعات جدید متمرکز کند، حمایت خامنه‌ای و احمد خمینی را جلب نماید و به ارگان‌های اصلی جناح حاکم حمله برد.

آجر بر آجر می‌گذارد و همه زندگیش را دفن می‌کند اما تاکنون پس از گذشت یکسال برای ایجاد پناهگاه و تسلی در دش میج آجری بر روی آجر گذاشته نشده است.

خاموشی: وضع مملکت تغییر کرد

مهندس خاموشی رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن با ابراز حمایت تجار و صاحبان صنایع از سیاست‌های تازه دولت گفت: رئیس جمهوری از اجرات‌ترین رهبران اجرایی مملکت هستند و در اجرای تصمیمات و تسهیلات اقتصادی با قاطعیت گام برمی‌دارند.

خاموشی که در کنفرانسی در آلمان سخن می‌گفت، افزود: با تغییر وضع در مملکت و ایجاد فضای باز اقتصادی توسط دولت و مجلس، اینک زمینه کار آماده شده است. در همین کنفرانس اقتصادی وزیر معادن و فلزات اعلام داشت: سیاست اقتصادی ایران اینک با گذشته بسیار تفاوت دارد. وی با حمله به سیاست‌های پیشین که در دوره نخست وزیری حسین موسوی پیاده می‌شد، اظهار داشت: هر چه مسئولیت‌ها بیشتر دولتی شود، موفقیت‌ها کمتر می‌شود.

بانک‌های خصوصی تاسیس می‌شوند

به گفته رئیس کل بانک مرکزی دولت تصمیم گرفته است به «سیستم اعتبارات مالی» اجازه فعالیت دهد. منظور از اصطلاح سیستم اعتبارات مالی همان بانک‌های بخش خصوصی هستند، اما چون قانون اساسی جمهوری اسلامی تاسیس بانک‌های خصوصی را منع کرده است از نام بانک استفاده نمی‌شود.

رئیس بانک مرکزی هم چنین گفت در شرایط کنونی تعدادی از بانک‌ها ضرر می‌دهند که اگر نتوانند به سود دهی برسند دولت آنها را تعطیل خواهد کرد. وی با حمله به سیاست اقتصادی دولت موسوی اظهار داشت در چند سال گذشته هلت پائین آمدن تولید و افزایش قیمت‌ها، اعمال کنترل شدید دولت بود. هادلی افزود در ده سال گذشته به رغم افزایش جمعیت، هر ساله ۹ درصد از تولید ناخالصی کاسته شده است. در حالیکه طی همین مدت نقدینگی بخش خصوصی ۹۰۰ درصد رشد داشته است. وی طرح دولت در زمینه قطعیت بخشیدن تنزل ارزش ریال را اینگونه بیان داشت که باید «نرخ ارز را تصحیح نمایی» کنیم.

در خواست فرامت به

خاطر نگهداری آوارگان

دکتر حبیبی معاون رئیس جمهور در خواست کرد سومی از فرامتی که شورای امنیت مقرر کرد از عراق گرفته شود، در اختیار ایران قرار گیرد. حبیبی پیرامون هلت این درخواست گفت دولت ایران متحمل هزینه نگهداری آوارگان کرد و شیعه شده است که آواره کردن آنها بخشی از جرائم جنگی صدام حسین و نتیجه آن جنگ است. دولت عراق باید خسارت این اقدام خود را به ایران بپردازد.

دفتر تحکیم وحدت در نامه‌ای به مطبوعات، ادعاهای یزدی رئیس قوه قضائیه را مردود دانست. یزدی در گفتگو با خبرنگاران گفته بود تخلیه محل دفتر تحکیم وحدت طبق مصوبه شورای عالی انقلاب

انتصاب دادستان کل کشور

به جای ری شهری دادستان مستعفی کل کشور، سید ابوالفضل موسوی تبریزی به این سمت منصوب شد. این انتصاب توسط یزدی رئیس قوه قضائیه صورت گرفت. موسوی تبریزی پیش‌تر مدتی نماینده مجلس بود. آخرین سمت وی ریاست دیوان عدالت اداری بود.

مرگ یک ایرانی در ژاپن

در ماه خرداد یک ایرانی دیگر در اثر سانحه حین کار در ژاپن کشته شد. وی که یک جوان ۲۶ ساله بود با سقوط به یک دیگ بزرگ آب جوش در یک کارگاه آب فلزکاری به گونه‌ای فجیع جان خود را از دست داد. وی چهارمین ایرانی بود که در ماه‌های اخیر در ژاپن به قتل رسیده‌اند.

مطابق آخرین اخبار تضعیقات علیه ایرانیان در ژاپن و اخراج آنان همچنان با شدت ادامه دارد. در تهران اعلام شد که تنها در ۸ پرواز هواپیمائی ملی از توکیو به تهران، ۶۵۸ ایرانی جوئی کار به تهران بازگردانده شدند.

انفجار نفتکش ایرانی

در آفریقای جنوبی

نفتکش ایرانی البرز که در یک بندر آفریقای جنوبی پهلو گرفته بود، در اثر نشت گاز منفجر گردید. در این حادثه حداقل سه تن کشته و شش تن مجروح گردیدند. رادیوی آفریقای جنوبی اعلام داشت نفتکش ایرانی برای انجام تعمیرات به بندرگاه لیپ‌تاون وارد شده بود.

با انتشار این خبر، مناسبات ایران و آفریقای جنوبی حداقل در زمینه بهره‌گیری ایران از تسهیلات بندری و خدماتی آفریقای جنوبی آشکار می‌شود. پیش از این رژیم جمهوری اسلامی چندین بار وجود هرگونه مناسبات با رژیم آفریقای جنوبی را تکذیب کرده بود.

بودجه نیروهای انتظامی

فرا تر از هزینه بازسازی

در مصاحبه یکی از فرماندهان نیروهای انتظامی کشور میزان بودجه این ارگان اعلام شد. به گفته این مقام بودجه ریالی نیروهای انتظامی ۲۷۳ میلیارد ریال است. علاوه بر این ۹۰ میلیون دلار بودجه ارز نیز در اختیار این ارگان قرار گرفته است. گذشته از این ۴۰ میلیارد ریال دیگر نیز تحت عنوان بودجه دفاعی و امنیتی در اختیار نیروهای انتظامی نهاده شده است. بر اساس رقم فوق بودجه سالانه نیروهای انتظامی به تنهایی بسیار فرا تر از مجموع هزینه‌ای است که دولت برای بازسازی مناطق جنگی تخصیص داده است.

دفتر تحکیم وحدت ادعای یزدی را تکذیب کرد

فرهنگی صورت گرفت. در پاسخ دفتر تحکیم وحدت آمده است که در این شورا هرگز چنین تصمیمی به تصویب نرسید. دفتر تحکیم وحدت منبع خبر خود را دبیر خانه و عده‌ای از اعضای این شورا نامید.

خبرهای کوتاه

خبر از سوی سیف‌الهی فرمانده حفاظت و اطلاعات نیروهای انتظامی اعلام گردید. در نیمه اول خرداد ماه نیز نزدیک به ۲۰۰۰ هزار کیلوگرم مواد مخدر ضبط و ۶۶۹ قاچاقچی و نزدیک به ۱۰ هزار متخاد دستگیر شدند.

به نوشته روزنامه‌های تهران تقاضای عضو شیخ عثمان نقشبندی و در خواست بازگشت به ایران، توسط رژیم پذیرفته شد. وی در گذشته رهبر حزب روزگاری در کردستان بود. پیش از این نیز محسن پزشکیور رهبر حزب پان ایرانیست نیز در پی درخواست عضو به کشور بازگشت.

از سال آینده انحصار دولتی جای برچیده خواهد شد. امام جمعه لاهیجان در دیدار با وزیر کشاورزی با اشاره به این خبر، اجرای آن را برای صنعت چای کشور

طغیان دریا ۵۰۰۰ تن را در ترکمن صحرا بی خانمان کرد

۵۰۰۰ تن از کسانی که در مناطق ساحلی ترکمن صحرا خانه‌هایشان را در اثر طوفان و بالا آمدن آب دریا از دست داده‌اند، در اردوگاه‌های موقت جا داده شدند. پیش‌روی آب دریا در این منطقه و دیگر مناطق

تخریب سبزه میدان تهران

سبزه میدان تهران تخریب شد و به جای آن پارکینگ چند طبقه بنا می‌شود. این طرح به تصمیم شهردار تهران و به منظور مقابله با ترافیک سرسام آور در منطقه بازار تهران به اجرا در آمده است. تخریب سبزه میدان که قدیمی‌ترین میدان پایتخت است مخالفت‌هایی را برانگیخته است. سبزه میدان در حد فاصل کاخ گلستان و منطقه بازارهای سرپوشیده جای داشت. با تخریب این میدان رابطه این مجموعه از هم گسسته می‌شود. این مجموعه همراه با مسجد شاه و قصر شمس‌العماره بازمانده اصلی تهران قدیم هستند. با اجرای طرح تازه کاخ گلستان نیز در پشت پارکینگ چند طبقه فاند چشم‌انداز می‌شود. کاخ گلستان قدیمی‌ترین کاخ سلطنتی تهران و متعلق به دوره قبل از قاجاریه است.

واگذاری یک

تپه باستانی به بخش خصوصی

تپه باستانی خور وین به تصاحب یک سرمایه‌دار درآمده است. این خبر در روزنامه کیهان نهم خرداد درج گردیده است. تپه باستانی خور وین که مخزن آثاری بی‌مانند از سه هزار سال پیش است در حاشیه البرز در جاده کرج - قزوین واقع است. از بدو شناسائی این تپه در سال ۱۳۲۷ تا به امروز آثار عتیقه‌گران بهائی از آن استخراج شده که در موزه‌های ایران و جهان جا گرفته است. تاکنون تنها بخشی از این تپه حفاری و شناسائی گردیده است، با وجود این به بهانه ایجاد آسایشگاه، این تپه را واگذار کرده‌اند. جالب اینکه واگذاری تپه خور وین به تصمیم اداره جنگلداری صورت گرفته است.

طرح ایجاد مجتمع صنایع چوب و کاغذ در مازندران

با ایجاد مجتمع بزرگ صنایع چوب و کاغذ در ساری سالانه ۱۷۵ هزار تن کاغذ و مقوا تولید خواهد شد. احداث این مجتمع که هزینه آن ۴۰۰ میلیون دلار برآورد شده است، از ماه آینده آغاز خواهد شد. این مجتمع صنعتی توسط کمیته‌های آلمانی و کانادائی تاسیس می‌شود و ۱۹۴۰۰ هکتار از

وضعیت فاجعه‌بار حاشیه نشینان زاهدان

خردسال از همان چند قطره شیر - بدون چربی مادر هم محروم می‌شوند.

مردم این مناطق از امکانات بهداشتی هم محروم هستند. اصولاً بهداشت در این محله‌ها به هیچ وجه خبری نیست. بخاطر پخش زباله‌ها در کوچه و خیابان و هم‌جواری بودن خانه‌ها با گاو‌داریها مشکلات زیادی برای سلامتی مردم فراهم می‌شود. در این محلات امراض مسری و واگیر به وفور مشاهده می‌شود. اکثر ناضلابهای منازل که روزانه هم هستند به دره‌ها، رودخانه خشک اطراف و داخل کوچه‌ها جریان دارند.

وجود خانواده‌های مهاجرین افغانی که تقریباً اکثر آنها در راه بیشتری از ایرانی‌ها بسر می‌برند باعث شده که اجناس بسیار گران و با قیمت گزاف به دست مردم برسد. اکثر ساکنان محله بیکار هستند زیرا اکثر مشاغل در اختیار مهاجرین افغانی است. آنها اجناس لوکس و خارجی می‌فروشند و از مرز جنس می‌آورند و به همین خاطر وضع مالی‌شان بهتر است و به راحتی کرایه‌اجاره خانه‌ها را می‌دهند و مواد غذایی را به هر قیمتی تهیه می‌کنند.

وضع آموزش و پرورش هم فلاکت‌بار است. عده دانش‌آموزان در هر کلاس ۴۵ تا ۵۵ نفر است. امکانات ورزشی و امور تربیتی وجود ندارد. مدارس سه‌شیتته است و بطور متوسط هر دانش‌آموز فقط ۳ ساعت در روز به مدرسه می‌رود. تعدادی از اطفال و نوجوانان هم قادر نیستند به مدرسه بروند. زیرا بعضی از پدر و مادرها اصلاً شناسنامه ندارند و برخی هم ترجیح می‌دهند بچه‌هایشان در مراکز کاری مشغول شوند و به تأمین هزینه زندگی کمک کنند.

بینه از صنم اول

کوه و نزدیک قبرستان شهر زندگی می‌کنند. این افراد کم درآمد کارمندان و کارگرانی هستند که ناچاراً حاشیه شهر و دامنه کوه را برای زندگی انتخاب کرده‌اند.

ساکنین محلات باباییان، قریب‌آباد، سعیدآباد، کریم‌آباد و پشت کارخانه نمک اکثر اسیستانی و بلوچ هستند و در گذشته شغل اصلی‌شان کشاورزی و دامداری بوده که در اثر خشکسالی شهرهای اطراف زاهدان به این شهر کوچ کرده و در مشاغل کم درآمد مشغول کار گشته‌اند و اکثراً خانه‌های خود را خارج از محدوده و به دور از قوانین شهرسازی ساخته‌اند.

حدود ۸۵ درصد از این جمعیت، کارگران ساده و ۱۵ درصد دارای مشاغل دولتی هستند. تعدادی کاسب هم احتیاجات روزمره همین اقشار را تأمین می‌کنند. بطور کلی درآمد متوسط هر خانوار ۷ تا ۸ نفری در این محلات در ماه بین ۳ تا ۴ هزار تومان است. اکثر این افراد مستاجر هستند و برای دو اطاق بدون امکانات زندگی باید حدوداً

بین ۲ تا ۳ هزار تومان کرایه بدهند. آنان در خانه‌های گلی و قدیمی و بدون آب لوله‌کشی (قریب ۹۰ درصد) و حتی توالت بهداشتی زندگی می‌کنند. آنها از لباس مندرس و دست دوم و غیر بهداشتی استفاده می‌کنند و کودکان و جوانان ممکن است در طول سال فقط یک یا دو دست لباس داشته باشند و مادرانی که دارای اولاد بیشتر هستند بیشتر روزهای جمعه‌شان را به وصالکاری لباس بچه‌ها می‌گذرانند. در پوشیدن لباس و کفش برای این گروه از مردم زمستان و تابستان مطرح نیست.

از امکانات تفریحی، ورزشی، سرگرمی و غیره برای بزرگسالان و کودکان و نوجوانان خبری نیست. وضع این خانواده‌ها بلحاظ تغذیه بسیار نامناسب است. آنها با درآمد ناچیز ماهانه تنها قادر به تهیه نان خالی، پو شاک دست دوم و سایر مایحتاج اولیه زندگی هستند. تنها زمانی اعضا خانواده می‌توانند از مواد پروتئینی (گوشت) استفاده کنند که هر دو یا سه ماه یک بار گوشت گوسفند یا بخرند. اعلام می‌شود که در این شهر مرتبه از گوشت استفاده می‌شود زیرا حدود ۹۵ درصد این افراد فاقد یخچال برای نگهداری مواد غذایی هستند و ناچارند تمام سمیه گوشت را بپزند یا بکباب کنند. مصرف نمایند. برنج که اصلاد این محلات پیدا نمی‌شود زیرا قادر به خرید آزاد که به قیمت سرسام آوری به فروش میرسد نیستند. و برنج کوپنی هر ۴ یا ۵ ماه یک بار اعلام می‌شود که یا برنج کوپنی را در بازار آزاد می‌فروشند و یا برای مجامعا و جشن‌ها نگهداری می‌کنند.

استفاده بیش از حد نان در میان این اقشار موجب شده است تا تغذیه نانوایی‌ها به حدی طولانی شود که هر مراجعه کننده ممکن است چند ساعت در صف نانوایی بایستد. تغذیه ناقص و نرسیدن ویتامین‌های لازم به بدن موجب می‌شود که بچه‌ها اغلب در مدرسه از شدت گرسنگی سرکلاس ضعف کنند. زیرا اغلب بچه‌ها صبح‌ها بدون صبحانه به مدرسه می‌روند. مادران جوان و شیرده نیز نمی‌توانند مقدار شیر کافی به نوزادان خود بدهند و گاهی دیده شده است که مادران فرزندان را رها کرده و برای کار کردن و تأمین قسمتی از هزینه زندگی از خانه بیرون می‌روند و کودکان

متهم در جایگاه دادستان

بقیه از صفحه اول

رژیمی که در دنیا یگانه رژیم است که رسماً از پذیرش اعلامیه جهانی حقوق بشر خودداری می‌ورزد، چگونه به عضویت کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در می‌آید و در مسند قضاوت نسبت به رعایت حقوق بشر توسط دولت می‌نشیند، چگونه است که متهم بر صندلی دادستان تکیه می‌دهد؟

استدلالی برای اثبات دشمنی کینه توزانه جمهوری اسلامی با حقوق بشر چه در نزد ایرانیان و چه در جهان، احتیاج نیست، نگاهی سرسری و غیر مفرضانه به ۱۲ سال جنایات این رژیم و چوبه‌های داری که هم اکنون بر در و دروازه هر شهر برپاست، کافی است. آنچه مهم است، توجه به انگیزه‌ها و دلایلی است که درهای کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد را به روی رژیم چینی تبخکار می‌گشاید. اکنون مدت‌جاست (و به ویژه پس از جنگ خلیج فارس با آشکاری بیشتری) شاهد تلاشی هستیم که از سوی برخی قدرتهای بزرگ جهانی و وابستگان کوچکتر آنها بعمل می‌آید تا موضوع حقوق بشر در ایران به فراموشی سپرده شود. این تلاش و تعدد آشکار، برای آن بعمل می‌آید تا یکی از موانع نزدیکی جمهوری اسلامی با غرب از میان برداشته شود و کشورها و دولتهایی که رعایت حقوق بشر را بر پرچمهای خود نوشته‌اند، بتوانند در تحولات پیچیده منطقه، جای پای خود را در ایران محکم کنند و از آینده و سوسه

به ۵۳ نفر افزایش یافتند. ۱۰ عضو جدید از کشورهای رشد ناپخته هستند، که از مدت‌ها پیش خواهان افزایش نقش "جهان سوم" در این کمیسیون بوده‌اند. اجلاس سالانه هم چنین به جای ۱۰ عضو که مدت عضویت ۳ ساله آنها در کمیسیون به اتمام رسیده بود، اعضای جدید برگزید. آنکولا، انگلیس، بنگلادش، سریلانکا، سوریه، شیلی، قبرس، کانادا، کلمبیا، کوبا، و هند از جمله اعضای جدید کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد هستند.

عضویت جمهوری اسلامی در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد در شرایطی صورت می‌گیرد که این رژیم آزادی‌کش و ضد حقوق بشر، به مدت یک - سه است به دلیل نقض وحشیانه و پی در پی حقوق بشر در ایران، از سوی کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد محکوم شناخته شده است و هم‌اکنون نیز مسئله حقوق بشر در ایران هم‌چنان در دستور کار این کمیسیون قرار دارد.

رژیم جمهوری اسلامی بارها و رسماً اعلام داشته است که بیانیه جهانی حقوق بشر را نمی‌پذیرد و به "حقوق بشر اسلامی" معتقد است و این بیانیه را در تقابل با حقوق بشر اسلامی می‌شناسد. و حال سوال این است: رژیم چینی که یکی از جنایتکارترین کارنامه‌ها را در هر صده رعایت ابتدایی‌ترین حقوق انسانها به نمایش نهاده،

نه کشتار و اعدام‌ها و نه صحنه‌هایی اینچنینی از خاطره‌ها و انظار محو نشده است.

کلان و شریک شدن در بازی قدرت نمی‌سازند، باشند.

عضویت جمهوری اسلامی در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، باعث تأسف مردم و آزادیخواهان ایرانی است و به اعتبار این نهاد بین‌المللی که باید پاسدار حقوق بشر در دنیا باشد، لطمه وارد می‌آورد.

طلبی‌ها و محاسبات سیاسی و استراتژیک برخی قدرتهای جهانی است. مردم ایران برای دست‌بابی به آزادی باید تا از همه متکی به نیروی خود و سپس همدردی و پشتیبانی آزادیخواهان جهان که دموکراسی را قربانی سودهای

حقوق بشر هستند شنیدنی‌تر از فریاد میلیون‌ها انسانی است که از سرکوب مداوم حقوق بشر در کشور مابه‌تنگ آمده‌اند.

هنوز آزادی و حقوق بشر به ویژه در کشورهای نارشد یافته جهان، سومی، قربانی سود

انگیزی که برنامه بازسازی رنسنجانی به آنها نوبد می‌دهد، سهمی ببرند. پذیرش جمهوری اسلامی به عضویت در کمیسیون حقوق بشر، نمود در دناکی از این واقعیت است که هنوز رژیم نوران نفت از چاههای ایران با شرایطی مطلوب به سوی غرب برای دولتهایی که مدعی دفاع از

در آخر بد نیست اشاره‌ای هم به حمل بار در مملکت داشته باشیم. وضعیت رقت بار جاده‌های مملکت در محورهای اصلی و بطریق اولی نرمی چنان است که کامیون‌های فرسوده‌ای که ۹۵ درصد آنها به قول مسئولین سندیکی حمل و نقل بین‌المللی ایران مدل زیر ۱۹۷۵ هستند، با توجه به گرانی و سایلیدگی به حداقل کارائی می‌رسند. سیدعهادالدین قاضی مدیر راه و ترابری سازمان برنامه و بودجه در این مورد با اشاره به اینکه در برنامه اول توسعه قرار شد فقط برای حفظ قدرت ناوگان باربری سنگین جاده‌ای در حد قدرت سال ۱۳۶۷ (سالانه حدود ۱۰۰۰۰ دستگاه انواع کامیون به ناوگان اضافه شود) می‌گوید: "علیرغم گذشت دو سال از شروع برنامه ظاهر فقط حواله تحویل ۲۷۵۰ دستگاه کامیون صادر شده که از این مقدار فقط تعداد اندکی تحویل گردیده است." وی اضافه می‌کند که "از ۸۵۰۰۰ دستگاه کامیون ۱۰ تن به بالا کارائی آنها فقط ۵۰ درصد بوده و تعداد کامیون‌های فعال تنها ۴۰-۴۵ هزار دستگاه است"

زن سوار شده و مرد جامانده است و بر عکس. بارها مردم به اینکه یک قسمت اتوبوس خلوت بوده و قسمت دیگر از شلوغی جای نفس کشیدن نیست اعتراض کرده‌اند. با توجه به شهرک‌های فراوانی که در اطراف شهرهای بزرگ ایجاد شده و کمی ظرفیت اتوبوس‌ها، خطوط مینی‌بوس رانی نقش مهمی در حمل و نقل شهری پیدا کرده‌اند. اما متأسفانه در بین خطوط به سبب کمی نظارت و نارضایتی رانندگان از کمی‌گرایی که به عقیده آنها بهیچوجه مناسب با استهلاك وسیله نقلیه و گرانی و سایلیدگی که دولت ابداً به تعهدات خود در مورد آنها عمل نمی‌کند نیست، همواره اختلافات ناخوشایندی بین رانندگان و مسافری به سبب بی‌نظمی این سیستم به وجود می‌آید و دولت هم طبق معمول سعی می‌کند در همه جا (البته به جز اوضاع سیاسی) اوضاع را به حال خود بگذارد تا مردم خودشان با مسائلشان کنار بیایند، حتی کوشش نکرده‌است نرخ گذاری مناسبی با توجه به مخارج مینی‌بوس‌ها انجام دهد تا شاید نظمی ایجاد شود.

قدیمی مطرح می‌شود." توضیح اینکه هواپیماهای فوکر به میزان شش فروند اخیراً به قیمت دویست میلیون دلار از هلند خریداری شد و پس از خرید معلوم شد که علیرغم مدرن و کامپیوتریزه بودن آنها از نظر شرایط پرواز و اساساً با شرایط ایران انطباق لازم را ندارند (برای مثال جای بار آنها بسیار کم و ستفشان خیلی کوتاه است) به هر حال ایشان ادامه می‌دهند: "با کنار گذاشتن هواپیماهای بوئینگ ۷۰۷ فرسوده خاطر ورود هواپیماهای همان بوئینگ‌ها را شرکت ساها (شرکت هواپیمائی جدید الاحداث ارتش) که قابلیت تکنیکی پائینتری هم از آنها دارد برای حمل و نقل مسافری خود به کار گرفته است." وی عقیده دارد که اگر بجای خرید هواپیماهای پرقوت و پرقدرت فوکر هواپیماهای بوئینگ ۷۲۷ اجاره می‌شده، به مراتب با صرفه‌تر بود. حال نظر کوتاهی هم به نقل شهری داشته باشیم. در شهرهای بزرگ اداره راهنمایی و رانندگی توانسته است با ایجاد مسیر ویژه، سرعت اتوبوس‌ها را بالا ببرد بطوریکه در مسیرهایی حتی زودتر از سواری‌ها به مقصد می‌رسند، ولی اشکال کار این است که به سبب مناسب نبودن تعداد اتوبوس‌ها با مسافری چنان ازدحامی برپا می‌شود که مسافران مقصد باید فشارهای سنگینی را تحمل کنند. آنچه در این و آنجا مزید بر همت شده اصرار آقایان فقط در مردانه و زنانه کردن اتوبوس‌ها است!! بارها به مسافری بر می‌خورید که فریبه هستند وزن و مرد در ایستگاه‌های مختلف از اتوبوس پیاده شده و یکدیگر را گم کرده‌اند. یا به سبب ازدحام مثلاً

مشکلات مسافرت و نقل و انتقال در کشور

در از کرده و هلت را بپرسید تمام مصیبت خود را از اوضاع نابسامان زندگی شخصی و اجتماعی سر شما خالی می‌کند و در نهایت شما متوجه می‌شوید که دولت به تعهدات خود در قبال رانندگان بیباکی که علیرغم لاستیک‌های صاف و فرسودگی غیر قابل توجه و سایل ماشین خود به مسافرت تن می‌دهند یا بخش‌هایی از صندلیها را خالی می‌گذارند و خارج از ترمینال با کرایه بالا پیرشان می‌کنند و با اساساً در گوشه‌های ترمینال کمین کرده و مسافران سرگردان را با کرایه بالا شکار می‌کنند و البته کسانی که بتوانند با همین کرایه جا گیر بیآورند شانس او را به بخش همده مسافری به ناچار دست به دامن سواری‌ها می‌شوند که بیرون ترمینال با کرایه حداقل ده برابر اتوبوس انتظار می‌کشند و البته هیچ اطمینانی هم نه از ماشین و نه از راننده وجود ندارد که حتی سالم به مقصد برسد. در مواقعی که وضع فوق‌العاده‌ای باشد شرایط خراب می‌شود مثلاً هر سال به مناسبت سالروز مرگ خمینی که لازم است از اقصی نقاط مملکت افرادی را به تهران بیآورند تا مراسم را پر جمعیت نشان دهند، از سه روز قبل تمامی اتوبوسهای

مشکلات مسافرت و نقل و انتقال در کشور

اما در مورد مسافرت هوایی: در وهله اول طبیعی است که بخاطر کرایه هواپیما مسافری آنها از اقبال نسبتاً مرفعی باشند ولی نرخ‌های بازار سیاه قطار و اتوبوس چنان بالاست که کرایه دولتی هواپیما نرخ مطلوبی به نظر می‌آید و لذا مشتری زیاد است. اما هیچگاه شما امکان نمی‌یابید که بلیطی را (البته از طریق معمول) زودتر از یک ماه قبل از پرواز بدست آورید. هلت اساساً کمی تعداد هواپیماها و بی‌برنامگی حاکم بر مدیریت هواپیمائی ملی است. مهندس هابندراده مدیر شرکت خدمات هوایی آسمان که شرکتی است در جوار هوا و با ظرفیت بسیار کمتر از آن در این مورد چنین می‌گوید: "حرکت انجام شده در خرید هواپیماهای جدید برای هواپیمائی جمهوری اسلامی و نحوه اداره صنعت، جعلگی حکایت از یک شتابزدگی و بی‌برنامگی دارد و این در حالی است که هواپیماهای فوکر به عنوان جایگزین برای هواپیماهای

بقیه از صفحه او

این تعاونیها و در زمینه رساندن لوازم یدکی، لاستیک و غیره عمل نکرده و لذا اتوبوسها قابلیت مسافرت ندارند و در مسافرت قسمت‌هایی مهم آنها آسیب می‌بیند و لذا قیمت کفونی بلیط به صرفه نیست که جاز و مال خود را به خطر اندازند. حتی در جاییکه بیاری شانس خوش بلیط هم بویله را بدست آورید حتماً این جمله را خواهید شنید که "به شرط آمدن خودرو مسافرت انجام خواهد شد."

چیز از جعبه جادویی آقای رنسنجانی کامل و مرتب بیرون آید، حال آنکه پس از گذشت دو سال از برنامه هیچ‌گونه گشایشی به چشم نمی‌خورد.

و اما در مورد مسافرت با اتوبوس کافی است سری به یکی از ترمینالهای بزرگ تهران زده شود تا وخامت اوضاع آشکار گردد. دم هر دفتر تعاونی که بروید مسئول مربوطه، بابت تفاوتی جمله ماشین نداریم یا جانداریم را تکرار می‌کند و اگر حدای ناکرده، پارا از گلیم خود

در زمینه حمل و نقل بین‌المللی نیز تنها ۵۰ کامیون ایرانی در مقابل ۵۰۰۰ کامیون خارجی وجود دارد، چرا که علاوه بر مشکلاتی که ذکر شد مشکلات بوروکراتیک و امنیتی برای گرفتن ویزای مربوطه طوری است که هفته‌ها وقت می‌گیرد. و نیز نرخ‌های مربوطه به سبب وضع پولی در ایران به هیچ وجه جبران‌کننده هزینه‌های ترانزیت و غیره نیست و لذا انگیزه‌ای برای کامیون‌داران جهت سفر خارج ایجاد نمی‌کند.

تئوپینکوس کتابفروش نامدار درگذشت

ح - بمخداد

نام تئوپینکوس برای چپ اروپا فراموش نشدنی است. وی به رشم عضویت در حزب کمونیست سوئیس با همه گرایشهای چپ آمیزگاری و پرو و بیادداشت و به سهم خود میکوشید که خدمتگزار همه آنها باشد. این کار برای او همیشه آسان نبود و گاه و بیگاه از همه سو با طعن و لحن های فراوان مواجه میگشت. اما وی امیدوارانه راه خویش را دنبال کرد و تا دم مرگ نیز از پاننشست خدمات برجسته تئوپه جنبش چپ اروپا را بویژه نسل جوان و همیانگر دهه ۷۰ که با تظاهرات و اعتصابات دانشجویی اروپا را به لرزه درآورد، هیچگاه از یاد نخواهد برد. تئو به اعتبار روح سرکش و نوجوش پیوسته با رهبری جموداندیش حزب کمونیست سوئیس بحث و جدل داشت و یکبار هم از حزب بیرون گذاشته شد. با اینهمه وی هیچگاه به طور قطعی از این حزب دل نبرید و با آرزوی متحول ساختن آن تا به آخر در آن باقی ماند. در نظر چپ نو و فیروستی اروپا نوجویی و آزاد اندیشی تئو و عضویت وی در حزب کمونیست نوعی تناقض و دوگانگی به شمار می آمد. اما

تئو نیز در این میان به برلین (پایتخت جمهوری و ایمار آلمان) نقل مکان کرد و در انتشاراتی ارنست رولت به کار مشغول شد. او در این سالها تنها شیفته دو چیز بود: کتاب و جنبش کمونیستی. به خاطر همین شیفتگی بود که پس از ورود به برلین بی درنگ به حزب کمونیست آلمان پیوست و بعنوان کادر مبلغ حزب در منطقه معروف شوینبیرگ برلین به جذب و سازماندهی جوانان پرداخت. ویلی اشتوف، آخرین نخست وزیر آلمان شرقی، از جمله کسانی بود که در جوانی با تبلیغ و روشنگری تئوپینکوس به عضویت حزب کمونیست آلمان درآمد. تئو مدتی بعد در صفوف رهبری اتحادیه کارگران آلمان قرار گرفت. با آتش سوزی مجلس آلمان که به پای کمونیستها نوشته شد، تئو جان خود را در خطر یافت و با روی آوردن به سفارت سوئیس در برلین خواجانه دریافت گذرنامه و مراجعت به کشورش شد. ماموران سفارت شگفتی خود را از حضور غیرقانونی تئو در برلین چنین ابراز داشتند: «هم کمونیست، هم یهودی، هم خارجی و هم بی گذرنامه! با این پیوست»

وضع تو چگونه جرئت میکنی در برلین بچرخ؟» ده دقیقه بعد تئو با گذرنامه سوئیس سفارت را ترک کرد و راهی سوئیس شد. اندک زمانی پس از ورود به زوریخ، تئو بایک زن آلمانی که تحت تعقیب پلیس هیتلر قرار داشت، ازدواج مصلحتی کرد تا به او در سوئیس اجازه اقامت داده شود. در همان سال بود که تئو در جریان فعالیت در حزب کمونیست سوئیس با زنی به نام آمیلیه دزاسی آشنا شد و اندکی بدتر با وی پیمان زناشویی بست، پیمانی که تا پایان عمر تئو برقرار ماند.

با شروع جنگ جهانی دوم، تئو و همسرش فعالیت خود را در حزب کمونیست سوئیس بدرقم ممنوع شدن آن ادامه دادند، لیکن چندی بعد تئو به داشتن گرایشات فرمستی و سوسیال دمکراتیک متمم و از حزب کنار نهاده شد. عضویت آمیلیه دزاسی در حزب نیز به جرم همسر بودن با تئو لغو گردید. آنها اندکی بعد به حزب سوسیال دمکرات پیوستند و فعالیت سیاسی خود را از سرگرفتند. لیکن پاره ای از اندیشه ها و دیدگاههای تئو در نظر حزب سوسیال - دمکرات زیادی چپ مینمود، لذا از این حزب نیز بیرون نهاده شد، اما همسرش مشمول این حکم نشد و توانست در صفوف سوسیال دمکرات باقی بماند. تئو رانده شده از حزب سوسیال دمکرات را حزب کمونیست که اینک به حزب کارگر تغییر نام داده بود، دوباره بافروش باز پذیرا شد. در همین سالها بود که تئو با تکیه بر حجم عظیم کتابهایش یک «کانون کتابی» بر پا کرد و آن را در خدمت هلاکمدان قرارداد.

سال ۱۹۵۶ در بصره سرکوب قیام مجارستان توسط ارتش شوروی کمونیستها

دموکراسی برای بدنه حزب و خودگردانی جانبداری میکرد. از سوی دیگر چپ نو نیز از تعلق تئو به حزب کمونیست خشنود نبود. اما تئو، تئو بود و خوش داشت که با همه گرایشهای چپ پیوند داشته باشد.

در آغاز دهه هفتاد تئو با همکاری چندتن از دوستانش در منطقه آلپ، اندکی دورتر از مرز ایتالیا محلی برای همایش و بحث و گفتگو بر پا کرد که «خانه زالسینا» نام گرفت. تئو امیدوار بود که این محل به میعادگاه و دیدارگاه نمایندگان جنبش تاریخی و جنبشهای نوین اجتماعی بدل گردد. در ابتدا جوانان بودند که از سوئیس، ایتالیا و آلمان برای گفتگو و مناظره به «خانه زالسینا» می آمدند، اما اندک، اندک پای سرشناسان و صاحب نظرانی همچون هربرت مارکوزه (فیلسوف) و سیاست شناس آمریکایی - آلمانی و یکی از پایه گذاران مکتب فرانکفورت که به ضرورت تدوین یک نظریه انتقادی مارکسیستی و رهایی مارکسیسم از جزمها و دگمها باورمند است (م. و ماکس نریش نویسنده سوئیس، از مخالفان نظم و اقتدار دولت مدارانه و خواردارنده هرگونه ایدئولوژی، وی در درامهای خود از خود بیگانگی انسان مدرن و فردگرایی وی را از هر باره مینکوچد، م. و...) نیز به این محل باز شد.

از ابتدای دهه هشتاد در «خانه زالسینا» به گونه ای سامان یافته گرد جمعی هایی در باره جنبشهای اجتماعی برگزار میشود، اما از ۵ مه امسال دیگر خود تئوپینکوس در این گرد جمعی ها حضور ندارد. او اینک در دل خاک آرمیده است، لیکن چپ اروپا نام و یاد او را پیوسته گرامی خواهد داشت.

بقیه از صفحه ۸

بیانیه استهکیم

کمک هایی که برای توسعه به این کشورها می شود، وارد می آورد، سود سالانه ای که می تواند از طریق آزاد شدن کامل تجارت جهانی در همه کشورهای و منسوجات بدست آید، حدود ۱۰۰ و ۱۵۰ میلیارد دلار تخمین زده می شود. مجموع این دو رقم، مبلغی است که حدود ده برابر کمک سالانه کشورهای صنعتی برای امر توسعه است. به موفقیته رساندن این دوران مذاکرات قرارداد بازرگانی و گمرک (دور اروگوئه)، برای چشم اندازهای آتی بازرگانی کل جهان و بویژه کشورهای رشدیابنده، حائز اهمیت بسیار است.

ما پیشنهاد می کنیم چارچوب چندجانبه توافق های تجاری تقویت شود، سیاست های پروتکسیونیستی در همه مرصه ها کاهش یابد و امکانات کشورهای رشدیابنده برای شرکت در تجارت بین المللی بهبود یابد. بعلت بدهی ها، هم اکنون بطور مداوم منابع جنگفتی از کشورهای رشدیابنده به خارج جاری است. باید این جریان جنگفت سرمایه را متوقف کرد. اوایل دهه ۸۰، هنوز بطور خالص سالانه ۵۰ میلیارد دلار سرمایه به کشورهای رشدیابنده جریان داشت. در مقابل، در پایان این دهه هر سال ۵۰ میلیارد دلار بطور خالص از این کشورها خارج می شد...

اینک باید به حل مساله فلج کننده و مایوس کننده بدهی ها پرداخت. پس از یک وقفه طولانی که به بدهی گرانی تمام شده، تخفیف در باز پرداخت بدهی با اینک بخش پذیرفته ای از استراتژی بین المللی در مورد بدهی ها است...

ما پیشنهاد می کنیم در مورد بدهی ها استراتژی بهبود یافته ای که شامل بخشودگی قروض تا حد زیادی باشد، برای کاستن سریع بار قروض در پیش گرفته شود:

از طریق وضع شرایط برای انتقال قروض در کلوب پاریس که بسیار فراتر از حدود امروزی

بخشودگی بدهی ها باشد و شامل طیف گسترده تری از کشورها شود،

از طریق انتقال بدهی های ناشی از اعتبارات تجاری بگونه ای که خوانایی بیشتری با ارزش این بدهی هادر بازار ثانویه داشته باشد،

از طریق تامین بودجه بیشتری از جانب مؤسسات مالی بین المللی با شرایط مناسب.

حتی با کاربست چنین استراتژی ای در مورد بدهی ها زمان زیادی خواهد گذشت تا جریان سرمایه به کشورهای رشد یافته افزایش چشمگیری بیابد. در همین حال، با پیشرفت فرم های اقتصادی در اروپای شرقی و مرکزی، رقابت بر سر جذب سرمایه ها شدت خواهد یافت. از سوی دیگر، یک اروپای شرقی به لحاظ اقتصادی قوی تر، به گسترش تجارت جهانی کمک خواهد کرد. کشورهای رشدیابنده در جنوب نیز از این امر سود خواهند برد. اما در کوتاه مدت این مسابقه برای جذب سرمایه، مشکل بزرگی ایجاد خواهد کرد. از این رو باید از طریق بهبود مکانیزم های موجود مالی برای سرمایه گذاری، به انتقال سرمایه و تکنولوژی به جنوب کمک کرد.

برای تعداد زیادی از کشورهای فقیرتر، همکاری برای توسعه کماتن نقش مهمی ایفا خواهد کرد، از جمله بنای منبع مخمی برای جذب سرمایه خارجی. در این کشورها و نیز در بخش بزرگی از کشورهای رشد یافته پیشرفته تر، همکاری برای توسعه یک منبع مهم کمک فنی، انتقال دانش فنی و تکنولوژی نیز هست. کمک انسانی نیز در بسیاری موارد دکماکن ضرورت خواهد داشت...

در شرایطی که باید بر کمک هادر چارچوب همکاری برای توسعه افزود، برای کشورهای کمک کننده بدنبال چند سال آهنگ رشد بالا افزایش کمک های خود دشوار خواهد بود. دشوار تر از آن، تامین کمک هایی معادل ۷۰ درصد تولید ناخالص ملی این کشورهای طبق تعهداتشان است. اگر چه برخی استثناهای جالب وجود دارد، اما در مجموع، کمک های جهان فنی در حال حاضر به حد قابل خود رسیده و تنها ۳۳/۵ درصد تولید ناخالص ملی بالغ می شود. اما با کمک منابع آزاد شده از سزیه های نظامی باید این امکان ایجاد شود که نه تنها

هدف ۷۰ درصد تحقق یابد، بلکه ارقام بالاتری نیز حاصل شود.

ما پیشنهاد می کنیم همه کشورهای صنعتی موعدی را تعیین کنند که تا آن هنگام یک درصد تولید ناخالص ملی خود را صرف همکاری برای توسعه کنند...

سیاست کنترل جمعیت

ما بارها تاکید کرده ایم که مسئله محیط زیست و توسعه چه پیوند تنگاتنگی با مسائل رشد جمعیت دارد... رشد جمعیت آنچنان آهنگی یافته است که دو برابر شدن جمعیت جهان تا نیمه قرن آتی کاملاً امکان پذیر می نماید. اگر بخواهیم به یک توسعه پایدار دست یابیم، باید از این آهنگ سریع بکاهیم.

ناید به مسائل رشد جمعیت بطور مجرد بنگریم. این مسائل پیوند تنگاتنگی با پیشرفت اقتصادی و اجتماعی دارد. تعداد جمعیتی که طبیعت می تواند تحمل کند، بطور مستقیم بسته به تکنولوژی حاکم در یک جامعه است. همراه با پیشرفت ها در رشد اقتصادی و اجتماعی و بویژه همراه با تقویت نقش و حقوق زن باید آهنگ رشد جمعیت بتدریج کاهش یابد.

ما پیشنهاد می کنیم که شخصیت های طراز اول ملی و فرهنگی، انرژی سیاسی و امکانات کارشناسی را برای کسب موفقیته در محدود کردن رشد جمعیت بسیج کنند.

کنفرانس بین المللی جمعیت و توسعه که تدارک آن برای سال ۱۹۹۴ دیده می شود، در خدمت این تلاش سیاسی خواهد بود.

دمکراسی و حقوق بشر

ما دمکراسی و حقوق بشر را ارزشهای و انتفاع جهان شمول می دانیم. این ارزشها از تاریخ جوامع همه قاره ها نشأت گرفته است. ارزشهای مزبور در سال های اخیر به آرمان های هر چه نیرومندتری تبدیل شده اند و در سراسر جهان، ساختارهای سیاسی را تکان داده، جوامع را تغییر

شکل بخشیده اند...

دمکراسی و حقوق بشر دارای اهمیت تعیین کننده ای در چشم انداز توسعه است. تلاش هابرای توسعه تنها می تواند بر پایه نظام های اجتماعی و اقتصادی ای که پتانسیل اجتماعی و فردی انسان ها را به رسمیت بشناسد، به موفقیته برسد.

دمکراسی نباید دستور از خارج رشد نمی کند بلکه باید بر اثر یک «انتقا» داخلی شکل گیرد. دمکراسی از بالا به پایین تجویز نمی شود بلکه باید از پایین رشد کند. خرمبنای ساختارهای محلی و منطقه ای که مشارکت برابر حقوق مردان و زنان را در کار پارلمانی در سطح ملی و فدرال امکان پذیر کنند.

با این حال ما بر این اعتقادیم که جامعه بین المللی وظیفه دارد به احترام به حقوق بشر و رشد دمکراسی کمک کند. این، یک ضرورت همبستگی بشری است که ریشه در وابستگی متقابل دارد.

در وهله اول باید از آن دسته نهاد های اجتماعی که خواهان تحول دمکراتیک اند، حمایت کرد... این یک واقعیت جدی است که شرایط بسیار دشوار در بسیاری از کشورها که در آنها برنامه های اصلاح ساختار اقتصادی اجرا می شود، تنش های سیاسی قابل توجهی ایجاد می کند. اگر بنا بر حفظ دمکراسی باشد، باید آزادی طبق معیارهای قانونی تامین شود. اما نظام قانونی اگر در نظر مردم به معنای محرومیت های مداوم و در نتیجه احساس بی عدالتی باشد، به خطر می افتد. این، زمینه مناسبی برای دمکراسی نیست. از این رو استراتژی رشدی که ما پیشنهاد کرده ایم، برای دمکراسی اهمیت تعیین کننده ای دارد. همچنین، امکانات فراوانی برای کمک هدمند به رشد دمکراسی وجود دارد. به ویژه باید از سازمان های فیر دولتی در کشورهای رشدیابنده حمایت و آنها را تقویت کرد. هم اکنون تعداد زیادی از اینگونه سازمان ها وجود دارد که در سال های ۸۰ ایجاد شده اند. این سازمان ها باید در جوامع خود نیز مورد حمایت قرار گرفته در روندهای تصمیم گیری شرکت کنند.

ادامه دارد

فرهنگنامه روز

انترناسیونال سوسیالیستی

نخستین انترناسیونال (بین الملل) سوسیالیستی در سال ۱۸۸۴ با هدف "راهی اقتصادی طبقه کارگر" از طریق همکاری و حمایت متقابل بین المللی، به ابتکار سوسیالیست های انگلیسی و فرانسوی تشکیل شد. به اعتقاد کارل مارکس که انترناسیونال اول زیر تاثیر آموزش های وی بود و اساسنامه آن به توسط وی تنظیم شد. هائی طبقه کارگر از طریق قلمبه بر پرانندگی ملی جنبش کارگری امکان پذیر بود. فعالیت های انترناسیونال اول به دلیل درگیری های ایدئولوژیک و استراتژیک دچار بن بست شد. امر احیای آن در قالب انترناسیونال دوم انجام پذیرفت که در سال ۱۸۸۹ تاسیس گردید. انترناسیونال دوم در مبارزه ایدئولوژیک با آثار ششم موفق بود، توانست ثبات تشکیلاتی بیابد و به عرصه وحدت یابی ایدئولوژیک جنبش کارگری و سوسیالیستی تبدیل شود. دوره آرامش نسبی بین کمون پارسیس و جنگ جهانی اول در اروپا باعث شد که مشی مسالمت بر مشی انقلاب در انترناسیونال قلمبه یابد. جنگ جهانی اول به شوونیسم در صفوف جنبش کارگری دامن زد و باعث شد که اندیشه انترناسیونالیسم زیر شعار های ناسیونالیستی خفه گردد. نیروهایی که بر مشی انقلاب و مخالفت با جنگ امپریالیستی (نه بر اساس پاسینیسم، بلکه بر اساس اندیشه انقلاب و زیر شعار "تبدیل جنگ امپریالیستی به جنگ علیه بورژوازی خودی") پای میفشردند، به تدریج راه خود را از راه انترناسیونال ۲ جدا کردند و پس از پیروزی انقلاب اکتبر به ابتکار لنین در انترناسیونال ۳. انترناسیونال کمونیستی "کمینترن" - مجتمع شدند. احزاب باقی مانده در انترناسیونال ۲ در سال ۱۹۲۳ "انترناسیونال کارگری سوسیالیستی" را تشکیل دادند و هدف خود را مبارزه با ارتجاع بورژوازی و کمونیسم شوروی اعلام کردند. در شرایط قدرت گیری فاشیسم و پس از بروز جنگ دوم این انترناسیونال به دلیل ناتوانی در امر بسیج علیه فاشیسم و فقدان یک خط مشی مبارزاتی روشن و یک دست، از هم پاشید و موجودیت خود را از دست داد. در طول جنگ عده های از رهبران احزاب سوسیالیست و سوسیال دموکرات که در تبعید به سر می بردند در اسکندریه با یکدیگر تماس پیدا کرده بر روی امر تشکیل انترناسیونال سوسیالیستی پس از پایان جنگ به مشاوره پرداختند.

در سال ۱۹۵۱ در شهر فرانکفورت واقع در آلمان فدرال "انترناسیونال سوسیالیستی" بیان گذاری شد. انترناسیونال سوسیالیستی هدف خود را مبارزه با کمونیسم، مبارزه با سرمایه داری و استعمار، دفاع از جنبش های آزادی بخش و دفاع از یک برنامه ریزی نوین برای رشد و توسعه جهانی اعلام کرد. در این برنامه، قلمبه با مبارزه ایدئولوژیک علیه احزاب کمونیست بود. پس از این که در دهه ۶۰ و ۷۰ احزاب سوسیالیست و سوسیال دموکرات در اروپا قدرت بیشتری یافتند و در چند کشور به حکومت رسیدند، انترناسیونال سوسیالیستی در کنگره ژنو (سال ۱۹۷۶)، اصلاحات چندی در برنامه سیاسی و ساختار تشکیلاتی خود وارد کرد و به گسترده تر کردن فعالیت های خود پرداخت. در کنگره ژنو ویلی برانت رهبر حزب سوسیال دموکرات آلمان فدرال به ریاست انترناسیونال سوسیالیستی برگزیده شد. وی همچنان همده دار این مقام است. ویلی برانت کوشید فعالیت های انترناسیونال سوسیالیستی را از مرزهای اروپا فراتر برد و بر کارکرد و نفوذ آن در سیاست بین المللی بیفزاید.

در انترناسیونال سوسیالیستی قریب به ۶۰ حزب و ۱۲ سازمان سازمان هایی نظیر "اتحادیه بین المللی سندیکای آزاد"، "انترناسیونال جوانان سوسیالیست"، و "زنان انترناسیونال سوسیالیست"، گرد آمده اند. حوزه نفوذ انترناسیونال سوسیالیستی در درجه اول اروپا و در درجه دوم آمریکای لاتین است. انترناسیونال سوسیالیستی با برخی از جنبش های آزادی بخش نظیر سازمان آزادی بخش فلسطین، تماس رسمی دارد. کنگره انترناسیونال سوسیالیستی هر دو سال یکبار تشکیل می شود. در فاصله کنگره ها در هر سال دوبار نشست دفتر مرکزی انترناسیونال برگزار می شود که در آن همه احزاب و سازمان های عضو نماینده دارند. دفتر مرکزی بر روی نتایج کار کنفرانس های کاری (در زمینه های اقتصاد، رابطه شمال و جنوب، آمریکای جنوبی و غیره)، گروه های مطالعاتی (در زمینه خلع سلاح، انحصارات فراملیتی، حقوق بشر) و هیات های دارای ماموریت ویژه (در خاورمیانه، آمریکای مرکزی و آمریکای جنوبی) نظارت می کند. تصمیمات دفتر مرکزی بر اساس توافق بین نمایندگان احزاب عضو انترناسیونال است. انترناسیونال در امور داخلی احزاب و سازمان های عضو خود دخالت نکرده و این احزاب و سازمان ها در تنظیم سیاست های خود آزادند.

انترناسیونال سوسیالیستی فعالیت های خود را تاکنون در پنج زمینه متمرکز کرده است: ۱- رابطه شرق و غرب با هدف پیش برد امر تشنج زدایی و خلع سلاح. ۲- برخورد شمال و جنوب. در این زمینه فعالیت انترناسیونال در کمیسیون برانت (کمیسیون مستقل برای بررسی مسائل رشد و توسعه در جهان) متمرکز است. انترناسیونال سوسیالیستی خواهان رفرم در زمینه تقسیم کار جهانی، دادن نقش بیشتری به جهان سوم در عرصه جهانی و یک نظام اقتصادی عادلانه در مناسبات شمال و جنوب است.

۳- دموکراتیزاسیون نظام های حکومتی در آمریکای لاتین ۴- دفاع از حقوق بشر و حمایت از گروه ها و شخصیت های دموکرات در مقاومت و تبعید. ۵- وساطت برای رفع تشنجات منطقه ای. تاکنون مساله فلسطین، مساله لبنان، مساله صحرای قریب، مسائل آمریکای جنوبی، جنگ ایران و عراق و مساله کویت از جمله عرصه های تلاش انترناسیونال سوسیالیستی برای رفع این گونه تشنجات بوده است.

تحولات شوروی و بلوک شرق باعث گسترش نفوذ انترناسیونال سوسیالیستی شده است. اکثر احزاب کمونیستی که در اروپای شرقی برنامه و نام خود را تغییر داده و اکنون با عنوان حزب سوسیالیست فعالیت می کنند به انترناسیونال سوسیالیستی پیوسته و یا در حال پیوستن به آنند. حزب دمکراتیک چپ ایتالیا نیز خواهان پیوستن

دیدگاهها

مرجعیت مردم از طریق انتخابات آزاد

جوهری

نظری بر نوشته دوست گرامی آقای ف-تابان مندرج در کار شماره ۱۱

اولا از اینکه در این مرحله از حیات سازمان و جنبش ما، انتخابات آزاد و دیدگاههای مختلف پیرامون آن به بحث محوری بدل شده باید بسیار خوشحال بود و آنرا به فال نیک گرفت زیرا بحث های کودکانه روشنفکری، جای خود را به بحث مسئولانه داده که نشانه پختگی جنبش در این مرحله است و اینکه جنبش ما برای رسیدن به این مرحله چه بهای سنگینی را پرداخته و چه کسان و جریاناتی مسئولیت آنرا بعهده دارند خود بحث جداگانه ایست

ثانیا تاکنون در جنبش بویژه سازمان ما، صاحبان نظرات همیشه در هر مرحله ای خود را حقیقت مطلق می دانستند و دیگران را باطل تجربه سنگین چند سال گذشته و تغییراتی که در نظرات این افراد بوجود آورد متأسفانه در روش برخورد آنان هیچگونه تاثیری نداشته، بعنوان مثال آنانیکه تا همین ۲ سال پیش، با رکع های بر آمده شعار جمهوری دموکراتیک خلق، دیکتاتوری پرولتاریا، انترناسیونالیسم پرولتری، حزب طبقه کارگر... می دادند و هنوز جوهر قلمهایشان در بوتل های داخلی سازمان خشک نشده، اینک در موضع مطلق می دانند و آنچنان دیگران را باطل که آدمی به این فکر می افتد "هر که ناموخت از گذشت روزگار هیچ ماموزد ز هیچ آموزگار. بیاییم خودمان را حقیقت مطلق ندانیم و بر پرچم بحثهایمان شعار حقیقت در انحصار هیچکس نیست را بنویسیم در آنصورت اگر خطایی در نظر اتجان بود می توانیم به صراحت و صداقت بازگو کنیم نه اینکه کجمان نمائیم و یا به سکوت بپردازیم و اگر حقیقتی را نیز گنجهیم خود روشناهی حقیقت، پادشاهان خواهد بود شاید درک این مسئله مسیر و اگرایی اخلاق و سیاست را به مسیر همگرایی آنان بدل نماید

خط مشی سیاسی درست چیست؟ آقای ف-تابان در ابتدای نوشته شان بدرستی بخشی از درس آموزی از خطاهای گذشته را بیان می کنند ولی آنچه خود را در جایگاه حقیقت مطلق می بیند عملا به این مسئله که سیطره سالهای طولانی یک ایدئولوژی و چشم بستن ما بر حقایق بسیار، آنچنان تارهای مرئی و نامرئی در ما ایجاد کرده که باید این آمادگی را در خود بوجود آوریم که به مرور رشته های کهنه راپاره کنیم. و اینکه کسی مدعی باشد کاملا از خطاهای اشتباهات گذشته جدا شده اشتباه بزرگی را مرتکب می شود.

خط مشی سیاسی درست چیست؟

آقای ف-تابان در ابتدای نوشته شان بدرستی بخشی از درس آموزی از خطاهای گذشته را بیان می کنند ولی آنچه خود را در جایگاه حقیقت مطلق می بیند عملا به این مسئله که سیطره سالهای طولانی یک ایدئولوژی و چشم بستن ما بر حقایق بسیار، آنچنان تارهای مرئی و نامرئی در ما ایجاد کرده که باید این آمادگی را در خود بوجود آوریم که به مرور رشته های کهنه راپاره کنیم. و اینکه کسی مدعی باشد کاملا از خطاهای اشتباهات گذشته جدا شده اشتباه بزرگی را مرتکب می شود.

متأسفانه کمونیستهای باره مسئله کسب قدرت سیاسی دارای اشتباهات بسیاری بوده بطوری که همان خطاها در نظرات آقای ف-تابان هویداست. مسئله اساسی در نوشته ایشان، کسب قدرت سیاسی است و شعار انتخابات آزاد را هم مستمسکی برای کسب قدرت سیاسی می دانند و برای آنکه بتوانند به قدرت سیاسی دست یابند ایشان می نویسند "راه استقرار دموکراسی در جامعه ما یک انقلاب سیاسی است که باید قدرت موجود را از بین ببرد" (البته جای شکرش باقی است که ایشان از انقلاب اجتماعی دست برداشته اند) خلاصه نظری که نوشته اند اینست که در رژیم استبدادی جمهوری اسلامی و جامعه ایران امکان تحول از طریق مسالمت آمیز وجود ندارد باید از طریق انقلاب رژیم را سرنگون کرد و برخی از نجات دهنده اقتصادی نظامی آنرا از بین برد و در این راستا ضمن آنکه مسئله تخریب را نگوئیم می کند اما آنرا اجتناب ناپذیر می داند سؤال ماینست که دیگر استفاده از شعار انتخابات آزاد توسط ایشان چه موضوعیتی دارد بطوریکه شعار انتخابات آزاد و شعار سرنگونی را هم طراز قرار می دهند و به عنوان خط مشی شورای مرکزی اعلام می دارند غیر از اینکه در این بازار گرم شعار انتخابات آزاد ایشان می خواهند از فافله عقب نمانند. بر اساس درک ایشان، امکان انتخابات آزاد قبل از سرنگونی و قبل از برپایی انقلاب امکان ناپذیر است.

اما چرا ما شعار انتخابات آزاد را می دهیم و هدف ما از طریق این شعار محوری چیست. بروشنی می گوئیم ما می خواهیم مرجعیت مردم را در جامعه ایران جاری نمائیم و برای آنکه بتوانیم مرجعیت مردم و بدنبال آن حاکمیت مردم را مستقر کنیم شعار انتخابات آزاد را به عنوان محوری ترین شعارها برگزیده ایم مسئله اساسی ما کسب قدرت سیاسی و انقلاب نیست ما گرایش به تحول رفرمیستی در جامعه مان داریم ما می خواهیم نیروی پیشرفت، رفاه و ناقد در جامعه مان باشیم و در این راستا برنامه مان را عرضه می کنیم.

آنکه به اصالت مرجعیت مردم از طریق شعار انتخابات آزاد معتقد است با شعار سرنگونی و برکناری موافق نیست و این تقسیم بندی موافقان شعار انتخابات آزاد موافقان سرنگونی کاملا تقسیم بندی درستی است کسی که شعار سرنگونی می دهد تا قبل از انجام انقلاب با انتخابات آزاد موافقتی ندارد و از قبل خود را، جایگزین مرجعیت مردم می داند و بنام آنان فتوا صادر می کند ما می گوئیم رژیم استبدادی ولایت فقیه مرجعیت مردم را نادیده گرفته و در این

راه مبارزه می کنیم که مرجعیت مردم جاری شود و خود مردم بتو اند هر رژیمی را، هر برنامه ایشان می نویسند مدافعان انتخابات آزاد تنها به استحاله رژیم می اندیشند می خواهند سیاست اتحاد و انتقاد را در پیش گیرند می خواهند در جهت شکوفایی جمهوری اسلامی گام بردارند. ما می گوئیم می خواهیم در جهت مرجعیت مردم و حاکمیت مردم مبارزه کنیم و اینرا به روشنی در طرح برنامه پیشنهادی تعدادی از کادرهای داخل کشور آورده ایم ما در آنجا نوشته ایم "برخورد ما با رژیم چ-ا بر پایه درک مفاهیم دموکراسی خواهد بود و بر این اساس ما با اعمال فشار مردم و تمام جنبشهای ترقیخواه سیاسی، برای عقب نشاندن رژیم در برابر خواستهای آزادیخواهانه و هدالتجویانه مردم و ایجاد دموکراسی باتکیه بر همه پرسی و انتخابات آزاد گام برمی داریم.

ما خواهان دموکراسی به شکل جمهوری پارلمانی با اتکا به رای آزادانه مردم هستیم خواست اصلی ما در برابر رژیم جمهوری اسلامی پذیرش انتخابات آزاد و پذیرش رای آزادانه مردم و تعیین مجلس نمایندگان مردم در شرایطی که احزاب و جنبشهای سیاسی آزادانه فعالیت کنند. ما مبارزه علیه استبداد... را در چارچوب دستیابی به خواستهای دموکراتیک و هدالتجویانه مردم از طریق مسالمت آمیز باتکیه بر درک همیق مفاهیم دموکراسی می دانیم ما رژیم را بخاطر عدم پذیرش انتخابات آزاد زیر سؤال می بریم و تمام کوشش خود و دیگر نیروهای مردمی را متمرکز می کنیم که رژیم تن به عقب نشینی بدهد و انتخابات آزاد را بپذیرد. و تمام فعالیت های خود را در چارچوب مسالمت آمیز سامان می دهیم"

آقای ف-تابان در بخش دیگری می نویسند "تقریباً نه هالی ترین شکل مبارزه، بلکه بدوی ترین و غیر انسانی ترین شکل آن، ناشی از عقب مانده گی جامعه و... است" و در ادامه می افزاید "اما باید به این حقیقت نیز واقف بود که دستیابی به دموکراسی در بسیاری از موارد جز با استفاده از چنین شیوه مبارزه ای امکان پذیر نیست". شما یکبار دیگر نوشته ایشان را بخوانید چگونه می توان برای رسیدن به هدفی بزرگ آنچنان مانند دموکراسی از بدوی ترین و غیر انسانی ترین شیوه ها استفاده نمود. حداقل ما در گذشته معتقد بودیم برای رسیدن به هدف باید از وسیله صحیح استفاده نمود البته رژیمهای کمونیستی مانند رژیم های سرمایه داری در خیلی از موارد این مسئله را نقض کردند. ما معتقدیم برای رسیدن به هدفمان یعنی مرجعیت مردم و دموکراسی از بدوی ترین و غیر انسانی ترین شیوه ها استفاده نمی کنیم و به مردمان می گوئیم از این شیوه های عقب مانده استفاده ننمایند حتی در صورتیکه این شیوه توسط بخشی از جامعه ما به اجرا درآید ما نیروی منتقد آن خواهیم بود خلاصه کلام انتخابات آزاد با تخریب مناسبی ندارد و با آن کاملا مخالف است.

درک ساده نگر گذشته، همیشه برای مبارزه با استبداد با شعار سرنگونی و تبلیغ قهر تاکنون ضربات جبران ناپذیری به اهتلائی دمکراسی در جامعه ما وارد نموده اما تجربه جامعه ما و جامعه جهانی همانطوریکه بدرستی در

مقاله آقای نوری دمکردی آمده ما را به این سمت سوق می دهد که نسبت به مردم ایران مسئولانه برخورد نمائیم و با حرکت چپ روانه خود علاوه بر آنکه کمکی به رشد و اهتلائی دموکراسی نخواهیم نمود بلکه بیشترین ضربات را به اعضای سازمانهای خودمان وارد خواهیم نمود. هم در زمان شاه و هم در زمان جمهوری اسلامی شعار سرنگونی شعری چپ... در جهت مستحق شعار انتخابات آزاد یک شعار اثباتی است و در جهت مستحق مرجعیت مردم و رشد فرهنگ در د... شعار اثباتی در جامعه که

استبداد حاکم است در جهت کاهش خشونت حرکت می کند امکان سرکوب و اعمال خشونت را توسط رژیم های مستبد محدود می کند شعار اثباتی انتخابات آزاد نیروهای گسترده تری از مردم را در جهت شناخت سریع تر منافعشان بسیج می کند و زمینه مشارکت وسیع تر مردم را برای تحقق خواسته هایشان فراهم مینماید. به همین دلیل مجموعه جامعه را رشد می دهد. بر عکس شعار سرنگونی به ویژه در جامعه که رژیم های مستبد وجود دارد تیغ بدست زنگی مست می دهد عوامل سرکوب و خشونت را توسط نیروهای مستبد افزایش می دهد رابطه بین روشنفکران و نیروهای آگاه را با توده مردم به حداقل ممکن کاهش می دهد و زمینه قطع این پیوند را توسط مستبدین افزایش می دهد خود به خود شعار سرنگونی در جهت رشد و اهتلائی دموکراسی نخواهد بود. در جامعه ما قرون متمادی استبداد حاکم بوده و فرهنگ دموکراسی دارای ضعف جدی است، ریشه های استبداد بطور گسترده علاوه بر فکر و ذهن مردم، در ذهن روشنفکران نیز رخنه کرده است ما برای آنکه بتوانیم مرجعیت مردم، انتخابات آزاد و فرهنگ دموکراسی را در جامعه مان جاری کنیم به کار طولانی مدت نیاز مندیم به نظرم در جامعه ایران باید سالیان دراز با عصب و حوصله در زمینه دموکراسی و مرجعیت مردم روشنگری کرد بعضی ها خیال می کنند همینکه شعار انتخابات آزاد داده شد تمامی کارها درست میشود در صورتی که در جامعه ای که رنگ دموکراسی را ندیده باید ده سال رنج و مرارت کشید و مبارزه صورت راپیش برد تا بتوان در حد نسبی به موفقیت دست یافت در مرحله کنونی شعار انتخابات آزاد مقدم ترین هدفش قبل از آنکه در مقابل رژیم قرار گیرد برای روشنفکران به ویژه نیروهای اپوزیسیون اهمیت دارد باید مدت طولانی در بین همین روشنفکران این ایده را جاری نمود و برای اثباتش تلاش کرد.

بحث انتخابات آزاد بخشی است که باید بطور گسترده باز شود و جوانب مختلف آن مورد ارزیابی قرار گیرد هیچکس نمی تواند ادعا نماید با توجه به سابقه ای که ما داشته ایم اکنون به حقیقت دست یافته و راه درست را شناخته است.

این سطور صادقانه معترف است که احتیاج زیادی به نقد و بررسی در زمینه شعار انتخابات آزاد، مبارزه طبقاتی، سوسیالیسم و... دارد و کوشش می کند چشم و گوش خود را برای شنیدن هر حرف درستی باز نگهدارد زیرا حقیقت در انحصار هیچکس نیست.

اردیبهشت ۷۵

بیانیه استهکلم درباره نظم نوین جهانی

چندی پیش گروهی از سیاستمداران که در کشورهای مختلف، معاهده دار مقام های عالی رتبه دولتی بوده یا هستند، بیانیه ای تحت عنوان "ابتکار برای امنیت عمومی و نظم جهانی" در استکلم منتشر کردند. در میان امضا کنندگان، از جمله این نام ها دیده می شود: جیمی کارتر، بی نظیر بوتو، ادوارد شواردناده، واسلا هاول، جولیوس نایرره و ادوارد جیت. بیانیه استکلم شامل پیشنهادهایی برای شکل دادن به نظم نوین جهانی در شرایط تحول یافته بین المللی است. ابتکار اصلی برای تدوین

بیانیه مزبور را ویلی برانت صدراعظم اسبق آلمان فدرال و برنده جایزه صلح نوبل داشته است. بیانیه استکلم، توانتی میان سیاستمداران وابسته به جریانات مختلف فکری و سیاسی است، و از این رو، نمی توان به آن به مثابه یک پلتفرم برنامه های پیرامون شرایط جهانی نگریست. اما از آنجا که این بیانیه در برگزیده پیشنهادی مشخص در رابطه با حفظ صلح جهانی است، و از آنجا که امضا کنندگان، با توجه به تجربه فعالیت سیاسی خود آشنایی نزدیک با مسائل بین المللی دارند، ماحصل تلاش آنها، شایسته مطالعه و بررسی است.

تقویت سازمان ملل

به لحاظ جهانی، زمان برای ایجاد یک نظام امنیت بین المللی بر پایه منشور ملل متحد، آماده است. برای نخستین بار از هنگام پایان دهه چهل بدین سو، در میان قدرت های نظامی اصلی، درباره اقدام مشترک جهت جلوگیری از جنگ ها و حل اختلافات، توافق وجود دارد. نظام بین المللی صلح و امنیتی که مورد نظر ماست، باید همه جانبه و جهان شمول بوده، با منافع اعضای ضعیف و قوی جامعه بین المللی خوانایی داشته باشد. همچنین همه باید بطور مساوی بار ناشی از تلاش جهت امن تر کردن جهان برای همگان را تحمل کنند. تقویت و موثرتر کردن سازمان ملل، برای نظم نوین جهانی اهمیت تعیین کننده دارد.

ما پیشنهاد می کنیم امکانات سازمان ملل برای تشخیص به موقع و جلوگیری از درگیری ها، به ویژه از طریق ایجاد یک سیستم هشدار دهنده جهانی بهبود یابد.

دبیر کل سازمان ملل هم اکنون نیز این اختیار را دارد که توجه شورای امنیت را به "جرامی که به عقیده او می تواند حفظ صلح جهانی و امنیت بین المللی را به خطر افکند، جلب کند." اما دبیر کل برای نظارت بر وضعیت جهانی به ساختاری جهت ارزیابی سیاسی از اوضاع در مناطق حساس و به تجزیه فنی مناسب، نیاز دارد. او باید نخستین کسی باشد که از امکان وقوع درگیری در نقطه ای از جهان اطلاع می یابد، و باید قادر باشد به عنوان نخستین مرجع، تدابیر پیشگیرانه اتخاذ کند.

نماینده های دائمی سیاسی در مناطق کلیدی، گروه های ناظر نظامی، مأموران تحقیق و نیروهای مسلح مشترک، می توانند یک سیستم هشدار دهنده جهانی و یک نظارت جهانی را تشکیل دهند که وظیفه آن، وارد عمل شدن پیش از وقوع درگیری های تهدیدآمیز در موارد اختلاف است. در مواردی که سازمان ملل در جریان یک خطر حاد قرار می گیرد، این نظم امنیتی باید بتواند به سرعت فعال شود. چنین نظامی، مانعی برای محاجمین احتمالی خواهد بود و آنان را وادار خواهد داشت قبل از دست زدن به اقدامات خصمانه، بار دیگر تأمل کنند.

چنین سیستم جهانی هشدار دهنده ای باید از طریق توافق سیاسی اعضای دائمی کنونی شورای امنیت برای خویشتن داری از استفاده از حق وتوی خود، تقویت شود.

ما پیشنهاد می کنیم توافقی را برای حل و فصل مسائل بین المللی در انطباق با منشور ملل متحد تدوین شود و اعمال مجازات و اقدامات نظامی برای اجرای قوانین بین المللی، الویت یابد.

مکانیزم اجرای مصوبات شورای امنیت باید از جهات مختلف تکامل یابند، خلعت سازمان یافته تری به خود بگیرد. قطعنامه های مصوب باید برای تضمین اجرای آنها مورد بررسی دائمی قرار گیرد.

تلاش های صلح خواهانه، بخشی از چنین مکانیزمی را تشکیل می دهد. از آن جمله است تلاش ها برای میانجی گری، اقدام جهانگ دیپلماتیک، گوشش برای ایجاد سازش، عرضه خدمات خیر خواهانه و غیره. در این میان باید به دیوان داوری بین المللی نیز نقش بیشتری داد.

باید بر نقش اقدامات جهت حفظ صلح، افزود. این امر نباید تنها شامل نظارت بر توافق های آتش بس و سایر ابزارها جهت پایان دادن و محدود کردن درگیری های نظامی باشد. به عنوان نمونه، نیروهای صلح می توانند جلوی بی ثبات کردن کشورها را از سوی مرزهایشان را بگیرند. همچنین فرستادگان سازمان ملل می توانند نظارت بر انتخابات را مانند موارد اخیر در نامیبیا و نیکاراگوئه بعهده بگیرند.

ما واقعیت که الگو برداری ساده از تجارب اروپا در نقاط دیگر امکان پذیر نخواهد بود. هر کنفرانس منطقه ای باید درباره قواعد رفتار و تدابیر اعتمادزای ویژه که مطابق با شرایط خاص منطقه مربوطه باشد، بیانیه دهد. هر منطقه می تواند توافق های خاص برای محدود کردن تسلیحات و خلع سلاح تدوین کند. می توان مناطقی را ایجاد کرد که هاری از انواع معینی از تسلیحات باشند...

محدود کردن تجارت اسلحه

یک مسئله ویژه، تجارت اسلحه است که به سرهت گسترش می یابد. دلیل این امر مقادیر هنگفت اسلحه است که سالها به عراق فروخته می شد. با اینکه تجارت اسلحه تنها یکی از عوامل بروز درگیری ماست، در موقعیت هایی که خطر آغاز جنگ وجود دارد، تجارت اسلحه عامل مهمی است. محدود کردن تجارت اسلحه، به ویژه فروش تسلیحات در مناطق بروز احتمالی بحران، همانگونه که در منشور ملل متحد نیز آمده است، یک هدف مهم جامعه بین المللی است. در حال حاضر بدنبال جنگ خلیج فارس خطرات روشنی از لحاظ آغاز یک دور تسلسل نوین و خطرناک فروش اسلحه، از جمله تسلیحات دارای مدرن ترین تکنولوژی، وجود دارد. زرادخانه های عظیم تسلیحات هسته ای کماکان تهدیدی علیه بقای بشرند.

بازار تسلیحات در وهله اول در کشورهای جهان سوم متمرکز است که سالانه ۷۵ درصد کل سلاحها را خریداری می کنند. اینک تولید کنندگان تسلیحات در جهان سوم نیز مقادیر قابل توجهی اسلحه در بازار به فروش می رسانند. باید این کشورها را نیز در هرگونه توافق میان فروشندگان جهت محدود کردن صدور اسلحه، سهیم کرد.

از آنجا که تجارت اسلحه در موارد بسیاری از جانب مقامات، مخفی نگه داشته می شود و معاملات سری در این بازار بسیار رواج دارد، اطلاعات موجود بسیار محدود است. تردیدی نیست که اطلاعات دقیق تر و هلیت بیشتر، امکانات محدود کردن تجارت تسلیحات را بهبود خواهد بخشید. در این رابطه، سازمان ملل و نیز موسسات مستقل می توانند نقش مهمی ایفا کنند.

ما پیشنهاد می کنیم تجارت بین المللی اسلحه مورد نظارت بیشتری، به ویژه از سوی سازمان ملل، قرار گیرد. با هدف نهایی توافق های جهانی کشورهای فروخته شده، خریداری بر سر معیارهایی جهت تنظیم و محدود کردن تجارت اسلحه.

منابعی که صلح آزادی می کند

تحول روابط شرق و غرب نه تنها ثمرات مثبت سیاسی، بلکه همچنین فرصتی بی مانند برای آزاد کردن منابع قابل توجهی برای مصارف، به همراه آورده است. تأثیر اخیر، جنبه مادی سودناشی از صلح است. البته نظریه خطر یک دور جدید تسلیح و ضرورت های متعدد در داخل کشورها، ناروشنی زیادی درباره حجم صرفه جویی ناشی از شرایط جدید وجود دارد.

همین توافقی های خلع سلاح که تاکنون حاصل شده است، صرفه جویی قابل توجهی به همراه خواهد داشت. علت، این است که رویارویی سابق در اروپا هنوز بخش اعظم کل مخارج تسلیحاتی جهان را می بلعد، یعنی حداقل ۶۰ میلیارد دلار مجموع ۹۵۰ میلیارد دلار در سال.

صرفه جویی های هنگفت در بودجه های دفاعی سالانه، کاملاً امکان پذیر است. طبق محاسبات موسسه تحقیقات صلح استکلم، حجم این صرفه جویی ها در کشورهای شمال را می توان حدود صد میلیارد دلار در سال تخمین زد. تا سال ۲۰۰۰ این رقم می تواند به ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیارد دلار در سال افزایش یابد. بدین ترتیب، کل پتانسیل صرفه جویی در طول سال های ۹۰ در حدود ۱۱۰ الی ۲۰۰ میلیارد دلار خواهد بود.

بدیجی است در جریان کاهش نیروهای مسلح و نابودی تجهیزات نظامی، مخارج زیادی ایجاد خواهد شد که بصورت مخارج بازآموزی پرسنل سابق نظامی و کاهش بازده و صادرات صنایع تسلیحاتی نمایان می گردد. در موارد استثنایی، اسقاط سیستم های تسلیحاتی حتی از تولید آنها گران تر تمام خواهد شد، به ویژه از آن رو که در جریان نابودی آنها در موارد زیادی زباله های بسیار خطرناک ایجاد می شود.

این مخارج، قابل توجه است، اما تفاوت چندانی با مخارج تبدیل در سایر هر صد های اقتصاد ندارد. سود ناشی از تحول، بسیار مهم تر از این مخارج است، به ویژه در کشورهایی که فشار مخارج دفاعی به قدری است که باید در آینده هر چه نزدیک تر اقدامی صورت گیرد. علاوه بر این، با صرف مخارج بازآموزی و سرمایه گذاری های جدید، یک انتقال مفید منابع از مصارف مخرب به مصارف سازنده صورت می گیرد. این تغییر مصارف را باید مربوط به نحوه بکارگیری منابع آزاد شده دانست و نباید آنها را از حجم احتمالی صرفه جویی ها کم کرد.

کاملاً آشکار است که این منابع، به کار انجام وظایف جدید می آید. البته ما قبول داریم که بسیاری وظایف مربوط به حیات داخلی جوامع نیز نیازمند صرف بخشی از منابع آزاد شده اند، مثلاً در رابطه با سرمایه گذاری های اکتولوژیک و بودجه لازم برای رشد اجتماعی. با این حال ما اعتقاد راسخ داریم که دلایل مهمی امروز حکم میکند که در هر صد همکاری بین المللی، وظایف بزرگی پیش روی خود قرار دهیم.

ما پیشنهاد می کنیم دولت های کشورهای صنعتی متعهد شوند بخش معینی از منابع آزاد شده از تسلیحات را صرف همکاری بین المللی کنند.

اگر هدف شایسته ای تعیین شود، مثلاً صرف یک سوم بودجه صرفه جویی شده نظامی بدین منظور، سالانه حدود ۳۰ الی ۴۰ میلیارد دلار برای همکاری بین المللی موجود خواهد بود.

این مبالغ باید حتی الامکان از طریق آن موسسات بین المللی هزینه شود که در گذشته در عرصه فعالیت خود، کار ثمر بخشی انجام داده اند.

در جنوب نیز این امکان و ضرورت وجود دارد که منابع قابل توجهی از هزینه شدن برای تسلیحات آزاد شود. ظرف سه دهه اخیر بودجه های نظامی در کشورهای رشد یابنده با آهنگی سه برابر کشورهای صنعتی افزایش یافته است. در بسیاری از کشورهای آفریقا و جنوب آسیا، بودجه نظامی هنوز دو تا سه برابر مخارج سیستم آموزش و بهداشت است. از سال ۱۹۸۷ که مخارج نظامی در جهان سوم با بالغ شدن بر بیش از ۱۷۰ میلیارد دلار به اوج خود رسید، این بودجه رو به کاهش گذاشته است.

در برخی موارد در جنوب، مسلح شدن کشورها معقول جنگ سرد بود. در برخی کشورها، وظیفه نیروهای مسلح عمدتاً حکمت حاکمیت رژیم های دیکتاتوری به شمار می رفت. با پایان جنگ سرد، احترام فزاینده به ارزش های دموکراتیک و تدوین توافقی های جهانی و منطقه ای، باید از مخارج تسلیحاتی در جنوب نیز بطور قابل توجه کاسته شود.

در کمک به کشورهای رشد یابنده جهت تقویت بخش های کشاورزی اقتصادی، به ویژه جهت تامین مخارج برنامه های رونق بخشیدن به اقتصاد، هم موسسات زیربنا بین المللی و هم کشورهای کمک کننده باید به اولویت های واقعی بودجه دولتی که از سوی خود کشورهای رشد یابنده تعیین می شود، توجه بیشتری کنند. باید در آینده برای کشورهای دارای بودجه هنگفت نظامی در شرایط بی توجهی به رشد اجتماعی، دریافت کمک های بین المللی مرچه دشوار تر شود.

ما پیشنهاد می کنیم دولت های جنوب متعهد شوند از نیروهای مسلح خود کاسته، منابع آزاد شده را صرف رشد اجتماعی کنند.

ارقام زیر، بیانگر کارهایی است که می توان با منابع آزاد شده از طریق صرفه جویی در هزینه های نظامی - صرفه جویی به مبلغ ۳۰ تا ۴۰ میلیارد دلار در بودجه کل نزدیک به ۱۰۰۰ میلیارد دلار - انجام داد. این ارقام، برآوردهایی از نیازهای مالی برای سرمایه گذاری در عرصه وظایف رشد اجتماعی است:

- طبق برآورد یونسف سالانه باید حدود ۲/۵ میلیارد دلار هزینه شود تا بتوان برای ۵۰ میلیون کودک تا حد زیادی جلوی مرگ و میر زودرس و سوتفزیه را گرفت.
- برنامه سازمان بهداشت جهانی تحت عنوان "بهداشت برای همه" تا سال ۲۰۰۰ حدود یک میلیارد دلار در سال هزینه خواهد داشت.
- طبق برآورد سرویس توسعه سازمان ملل و یونسکو باید سالانه حدود ۵۰ میلیارد دلار هزینه شود تا بتوان تا سال ۲۰۰۰ آموزش دبستانی همه کودکان را تامین کرد...

شرایط مساعد بین المللی

شرایط اقتصادی بین المللی در امکان پذیر کردن امر توسعه تأثیر نیرومندی دارد. علیرغم ادامه رشد اقتصادی در کشورهای صنعتی، محیط اقتصادی برای کشورهای رشد یابنده در سال های ۸۰ بدتر شده است. افزایش پترو تکسیونیس (سیاست ایجاد موانع دولتی بر سر راه مبادله بین المللی برای دفاع از بازار داخلی - م) ، کاهش بهای مواد خام، تغییر مداوم نرخ تبدیل ارز و برهه های بالا، اجزای شرایطی است که کشورهای رشد یابنده بر آن عملاً امکان تأثیر گذاری نداشته اند. این شرایط باعث شتاب گرفتن بحران بدهی ها و در نتیجه آن، کاهش نیرومند حجم خالص انتقال سرمایه به کشورهای رشد یابنده شده است. علاوه بر این، حجم کمک ها برای توسعه در طول دهه ۸۰ در خوش بینانه ترین تخمین ها، تنها ثابت مانده است.

اکنون باید از طریق بهبود همکاری اقتصادی بین المللی و گسترش همکاری برای توسعه، شرایط مساعد ایجاد کرد...

پروتکسیونیس کشورهای صنعتی امروز به کشورهای رشد یابنده لطمه ای بسیار بزرگتر از بقیه در صحنه ۹

طرح آئین نامه کنگره

- ۱- تعریف کنگره
- ۲- اهداف کنگره
- ۳- تصویب اعتبار نامه ها
- ۴- رسمیت کنگره
- ۵- انتخاب هیئت رئیسه کنگره
- ۶- وظائف و حقوق هیئت رئیسه کنگره
- ۷- وظائف و حقوق اعضا کنگره
- ۸- اختراص به رئیس جلسه کنگره
- ۹- استیضاح و رای اعتماد

۱- کنگره

تعریف: کنگره عالی ترین مرجع تصمیم گیری سازمان می باشد که پس از رسمیت یافتن آن، کلیه ارکان های سازمانی، هم از رهبری یا ارکان های اجرایی، معلق اعلام می گردند و آنگاه این نهاد بتواند صلاحیت دارترین ارگان، با دارا بودن کلیه حقوق و اختیارات وارد تصمیم گیری می شود.

۲- اعضا کنگره

تعریف: همه کسانی که اعتبار نامه هایشان، طبق شرایط مقرر در این آئین نامه، مورد تصویب کنگره قرار می گیرند اعضا رسمی کنگره به حساب می آیند.

۳- تصویب اعتبار نامه ها

نحوه تصویب: گروه کار تدارک اجرایی کنگره مسئول بررسی نهایی اعتبار نامه ها، جهت تنظیم موارد اختلاف و طرح اعتبار نامه برای تصویب در اجلاس نخست کنگره است.

۱- در گروه کار تدارک اعتبار نامه ها به ترتیب حروف الفبا طرح می شوند. هر اعتبار نامه ای که مورد اعتراض (حتی یک نفر) قرار گیرد کنار گذاشته می شود. در پایان این مرحله دو دسته اعتبار نامه حاصل می آید: الف - اعتبار نامه های مصوبه گروه، ب - اعتبار نامه های مورد اختلاف.

۲- در همانجا اعتبار نامه های مورد اختلاف مختصرا به بحث گذارده می شوند. مخیر گروه دلایل اصلی موافق و مخالف رایادداشت می کند. در پایان این مرحله ادله موافق و مخالف روشن شده است.

۳- مخیر گروه در اولین نشست نمایندگان کنگره، کلیه اعتبار نامه ها را به ترتیب حروف الفبا بشکل زیر جهت تصویب طرح می کند.

الف - اعتبار نامه های مصوب گروه
ب - اعتبار نامه های مورد اختلاف با ذکر دلایل
۴- هر اعتبار نامه که مورد اعتراض قرار گیرد بدون درنگ کنار گذارده می شود تا در جلسه رسمی کنگره (چون هنوز کنگره رسمیت نیافته است) به تصوات اعضا کنگره گذاشته شود.

تبصره ۱- گروه کار تدارک موظف است طرفین اعتراض را جداگانه به اجلاس خود پذیرفته و دلایل آن ها را بشنود، سپس تصوات نهایی خود و ادله ایشان را تنظیم و جهت تصوات و تصمیم نهایی به کنگره ارائه نماید.

تبصره ۲- مواردی که جنبه شخصی و امنیتی زندگی نمایندگان کنگره می باشد در گروه طرح نمی شوند. این گروه صرفا اعتراض به اعتبار نامه های نمایندگان را از دو جنبه زیر مورد بررسی قرار می دهد:

الف - رعایت یا عدم رعایت ضوابط انتخابات،
ب - موارد امنیتی
۴- رسمیت کنگره

تعریف: زمانی کنگره رسمیت می یابد که اعتبار نامه اکثریت مطلق (نیم بعلاوه یک) نمایندگان به اتفاق آراء به تصویب رسیده باشد.

۱- رسمیت کنگره توسط رئیس سنی اعلام می گردد.
۲- انتخاب هیات رئیسه کنگره اولین اقدام جلسه رسمی می باشد.

۳- تصوات نهایی پیرامون اعتبار نامه های مورد اعتراض دو مین اقدام جلسه رسمی قبل از دستور می باشد.

۴- جلسه رسمی کنگره: جلسه ای است که اکثریت مطلق اعضا کنگره در آن حضور داشته باشند.

تبصره ۱- غیبتی که به تشخیص گروه کنگره مجاز دانسته شود حقوقی است و باعث عدم رسمیت کنگره نمی شود.

۵- انتخاب هیات رئیسه کنگره

تعریف: هیات رئیسه کنگره شامل ۵ عضو می باشد که توسط جلسه رسمی کنگره انتخاب می شوند.

۱- پس از انتخاب هیات رئیسه، رئیس سنی کنگره جلسه رسمی را تحویل می دهد.
تبصره ۱- جهت تحریر بحث های کنگره، اظهار نظر ها و... دو منشی برای هر نیمروز تعیین می شوند.

۶- وظائف و حقوق هیات رئیسه

وظایف: مسئولیت اجرایی و امنیتی کنگره
۱- اجرای آئین نامه کنگره، ۲- هدایت جریان کار کنگره از آغاز تا پایان، ۳- تنظیم و زمانبندی دستور جلسات مصوبه، ۴- اداره جلسات کنگره و اعلام رسمیت هر جلسه قبل از تصمیم گیری، این وظیفه توسط هیات رئیسه بشکل نوبتی انجام می گیرد، ۵- پذیرفتن هر گونه پیشنهاد، تذکر و سؤال پس از اعلام آمادگی جهت اخذ رای، ۶- پاسخ به سوالاتی که مربوط به جریان کار کنگره و اجرا آن و نیز پاسخ به سوالاتی که مربوط به تصمیمات هر، می باشد و لایحه، ۷- نظارت بر کار کمیسیون های کنگره.

حقوق: کلیه اختیاراتی که کنگره به جهت اجرای وظایف به هیات رئیسه تفویض می کند: ۸- سازماندهی کمیسیون های تدارکات، انتظامات، انتشارات و...

۹- ارائه پیشنهاد های کنگره طبق آئین نامه جلسه کنگره (رجوع شود به اصل ۱۲)، ۱۰- هر مجاز است روی پیشنهاد هایی که مشمول اصل ۱۲ آئین نامه نیستند کار کرده، آنها را الی الامم فی الایم نماید و با اتکا به پیشنهاد های دریافتی، پیشنهادی متکی به اصلی ترین محور های تمایل کنگره را فرموله و به کنگره ارائه کند. در صورت اعتراض پیشنهاد دهنده ای، پیشنهاد او مستقلا به رای گذارده می شود، ۱۱- ریاست جلسه حق دارد صحبت هر عضو کنگره را که نقض آئین نامه باشد با استناد به بند مشخص آئین نامه قطع کرده و از فرد مذکور رعایت مقررات کنگره را بخواهد، ۱۲- در صورت عدم رعایت مکرر تذکرات ریاست جلسه، رئیس جلسه حق دارد، بعد از سه بار اخطار، عضو مورد اشاره را موقتا (از مدتیه تا یک روز) از حضور در جلسه کنگره محروم کند. این بهمنای اخراج عضو از کنگره نیست، فرد مذکور حق دارد وقت اتخا ذرای در جلسه حضور یافته و در رای گیری شرکت کند، ۱۳- هر، می تواند از اعضا کنگره که وظایف معینی را بعهده گرفته اند گزارش کار بخواهد.

۷- وظائف و حقوق اعضا کنگره

وظایف: رعایت آئین نامه و اجرای تصمیمات هیات رئیسه و رئیس جلسه:

۱- اعضا موظف به رعایت آئین نامه کنگره هستند، ۲- هر تصمیمی که هر، در زمینه اجرائیات کنگره اتخاذ نماید، جزو وظایف اجرایی اعضا کنگره محسوب می شود.

حقوق: اعضا کنگره بالاترین حقوق را، چنان که در این آئین نامه منعکس است، در تعیین سرنوشت سازمان دارا هستند.

۸- اعتراض به رئیس جلسه (هیات رئیسه) کنگره

هر عضو کنگره می تواند به طرز اداره کنگره به رئیس جلسه یا به کل هیات رئیسه کنگره اعتراض کند. در صورتی که اعتراض مورد قبول هیات رئیسه قرار نگیرد اعتراض خود را کتبا با امضاء پنج تن از نمایندگان شرکت کننده در کنگره بعنوان استیضاح مطرح کند.

۹- استیضاح ریاست (هیات رئیسه) کنگره و رای اعتماد

در صورتی که اعتراض نامه ای به عنوان استیضاح ریاست (هیات رئیسه) کنگره با مشخصات فوق بدست هر، برسد رئیس جلسه موظف است کنار برود و یکی دیگر از اعضا هر، کنگره اداره جلسه را بدست گرفته و بلافاصله طرح استیضاح را به رای تمایل کنگره بخذارد. اگر ۱/۴ اعضا کنگره که حضور دارند به پیشنهاد مذکور رای مثبت دادند، استیضاح در دستور کار قرار می گیرد. هیات رئیسه برای رئیس جلسه یا کل هر، تقاضای رای اعتماد می کند. در صورتی که رای اعتماد اکثریت مطلق اعضا حاصل آید رئیس جلسه (هر،) در جای خود ابقا می شود. در غیر این صورت کنگره بلافاصله وارد انتخابات جدیدی می شود.

۱۰- نحوه اظهار نظر نمایندگان

۱- هر نماینده و عضو کنگره حق دارد پیشنهاد های خود را به کنگره ارائه دهد. این پیشنهادها، طبق شرایط مقرر در آئین نامه، به کنگره ارائه می شوند. (اصول ۱۲، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷).

تبصره ۱- تنها با اجازه رئیس جلسه عضو کنگره امکان اظهار نظر می یابد. فردی که بدون اجازه رئیس کنگره سخن آغاز کند مورد تذکر، اخطار و نهایتا اخراج از جلسه قرار می گیرد. (اصل ۶، بندهای ۱۱، ۱۲، ۱۳ آئین نامه کنگره).

۲- زمانی که رئیس جلسه کنگره پیشنهادی را جهت تصمیم گیری اعلام نماید، اعضا می توانند جهت اظهار نظر مخالف و موافق ثبت نام کنند. آنگاه رئیس جلسه از میان داوطلبان ۲ نفر مخالف و ۲ نفر موافق را انتخاب می کند و بقیه حذف می شوند.

تبصره ۱- رئیس جلسه ۲ موافق و ۲ مخالف را با تره کشی تعیین می کند.

تبصره ۲- مخالف جوارح قبل از موافق صحبت می کند.

۳- رئیس جلسه کنگره لیست اسامی داوطلبان شرکت در بحث اعلام شده را تنظیم می کند. پس از پایان نام نویسی، رئیس جلسه موظف است بسته شدن لیست را، سه بار بصدای بلند، اعلام کند.

تبصره ۱- لیست دوم بحث پیرامون یک موضوع فقط با رای تمایل کنگره باز می شود.

تبصره ۲- پس از بسته شدن لیست، رئیس جلسه زمان تعیین شده برای بحث مربوطه را بین سخنرانان به تساوی تقسیم و نتیجه اعلام می دارد.

تبصره ۳- در صورت تشخیص بیات رئیسه، پیشنهاد کفایت بحث، در هر مرحله از آن، به رای تمایل کنگره گذاشته می شود.

تبصره ۴- حق همه اعضا کنگره در اظهار نظر برابر است. تنها با پیشنهاد کتبی ۵ عضو و رای تمایل کنگره، به کسی وقت بیشتر داده خواهد شد.

تبصره ۵- اگر سخنرانی سخن کسی را تحریف کند، آن کس حق دارد بدون توضیح فقط سخن خود را تصریح کند.

۱۱- چگونگی طرح سوالات

۱- از هیات رئیسه فقط حول چگونگی جریان کار کنگره و اجزاء آن و تصمیمات هر، می توان کرد سوال کرد.

تبصره ۱- هر سوال دیگری که مضمون فوق را نداشته باشد خارج از بحث است و رئیس جلسه موظف است سخن سوال کننده را قطع کند.

۲- از سخنران، سخنگو یا گزارش دهنده تنها حول موضوع مورد بحث سوال می شود.

۳- برای طرح سوالات زمان معینی تعیین می شود و پس از پایان زمان مقرر سوال دیگری پذیرفته نمی شود.

تبصره ۱- اگر تعداد سوال کنندگان زیاد باشد از ضوابط اصل ۱۰ بند ۳ آئین نامه استفاده می شود.

۱۲- پیشنهاد های کنگره

تعریف: پیشنهاد های کنگره به دو دسته تقسیم می شوند: پیشنهاد های اصلی، پیشنهاد های فوق العاده، هر دو نوع پیشنهاد الزاما به صورت کتبی به کنگره ارائه می شوند.

الف - پیشنهاد های اصلی: این پیشنهادها، گزارشها و مصوبات کمیسیون های کنگره اند که جهت بحث و تصویب پیشنهاد می شوند.

ب- پیشنهاد های فوق العاده: این پیشنهادها، که در حین اظهار نظر اعضا کنگره تنظیم می شوند بایستی هر کدام به امضاء حداقل ۵ عضو کنگره رسیده و در اختیار هر، قرار گیرند. رئیس جلسه کنگره این پیشنهادها را به رای تمایل کنگره می گذارد، که در صورت تمایل کنگره برای بحث حول آن هادر دستور کار کنگره قرار می گیرند.

تبصره ۱- رئیس جلسه کنگره پیشنهاد های کمیسیون ها را پس از قرائت آن ها و توضیح مخیر کمیسیون به بحث می گذارد.

تبصره ۲- پیشنهاد های ترمیمی و تکمیلی به ماده های واحد در صورت پذیرش پیشنهاد دهنده ماده واحده، همراه آن و در صورت عدم پذیرش او، مقدم بر آن به رای گذاشته می شوند.

۱۳- تذکرات

تعریف: تذکر، یادآوری ضابطه سازمانی است که نادیده گرفته شده است.

۱- تذکر آئین نامه ای: یادآوری مورد مشخصی از آئین نامه کنگره است که در کنگره نقض شده و یا بکار گرفته نشده است. در این رابطه هر عضو می تواند با قرائت آن اصل، بند یا تبصره مشخص، تذکر خود را به ریاست جلسه اعلام نموده، باختصار توضیح دهد.

۲- تذکر امنیتی: یادآوری ضابطه پذیرفته شده سازمانی در رعایت حفظ اطلاعات نسبت به اشخاص یا مکانات سازمان است.

۳- تذکر بر وجه مباحث و موارد در دستور کار کنگره مقدم است.

۱۴- کمیسیون های کنگره

تعریف: هر کمیسیون کنگره، گروهی از اعضا داوطلب کنگره برای انجام وظایفی است که کنگره در دستور کار آن قرار داده است.

۱- نحوه تشکیل کمیسیون: رئیس جلسه کنگره با همکاری سایر اعضا هر، نام داوطلبان شرکت در کمیسیون اعلام شده را ثبت می کند.

۲- هر عضو هر، که داوطلبان کمیسیون معینی را نام نویسی کرده است کمیسیون مذکور را تشکیل می دهد.

۳- در اولین نشست اعضا کمیسیون یک نفر را از میان خود بعنوان مخیر کمیسیون انتخاب می کنند. (انتخابات دیگری در کمیسیون انجام نمی گیرد.) پس از آن عضو هر، کنگره صرفا بر کمیسیون نظارت خواهد داشت تا وقت لازم برای ارائه اسناد کمیسیون را تنظیم نماید.

۴- نحوه کار کمیسیون ها: کمیسیون ها تنظیم کننده اسناد خلاصه شده و قابل تصویب در کنگره می باشند. از اینرو نحوه کارشان: ۱- کلاسهای پیشنهاد های کتبی، ۲- استخراج فرمول های متفاوت در پیشنهاد های موجود، ۳- تصویب اسناد و فرمول های مورد توافق اکثریت اعضا کمیسیون بعنوان مصوبات کمیسیون، ۴- تذکر پیشنهاد هایی که مورد توافق اکثریت اعضا کمیسیون نیستند و تنظیم آن ها جهت ارائه مستقیم به کنگره، ۵- ارائه اسناد مصوب کمیسیون همراه پیشنهاد های ترمیمی و تکمیلی، و اسناد غیر مصوب که پیشنهاد دهندگان تحویل کمیسیون داده اند. ۶- کمیسیون ها فقط پیشنهاد های کتبی اعضا را می پذیرند.

۱۵- مصوبات کنگره

تعریف: کلیه پیشنهاد هایی که در جلسات رسمی کنگره با اخذ رای به تصویب کنگره می رسند.

۱- نحوه تصویب: (به اصل ۱۰ بند ۲ آئین نامه کنگره رجوع شود.)
۲- ضوابط تصویب: ۱- همه مصوبات با اکثریت مطلق (نیم بعلاوه یک) به تصویب می رسند؛ مگر در مواردی که به جریان کار کنگره یا مواردی مانند اساسنامه و برنامه مربوط است، ۲- اساسنامه و برنامه سازمان با ۶۰ درصد آراء قابل تصویب اند، ۳- مواردی که به جریان کار کنگره مربوط است با اکثریت نسبی آراء مصوبه محسوب می شوند.

تبصره ۱- اگر ۱/۴ اعضا کنگره نسبت به تصمیمی اعتراض داشته باشند، با تقاضای کتبی آن ها پیشنهاد طرح مجدد آن تصمیم به رای تمایل کنگره گذاشته می شود. در صورتی که ۲/۳ اعضا کنگره رای تمایل دادند مورد اعتراض مجددا در دستور گذاشته می شود. ۱- طرح یک فوریتی پس از تصویب یک پیشنهاد اگر طرحی جدید تو سه عضو کنگره ارائه کرد قابل طرح نیست مگر آن که عضو قایب با طرحی نو از راه برسد و با امضاء ۱۰ عضو کنگره پیشنهاد کتبی خود را به هر، ارائه نماید. آنگاه این طرح بعنوان طرح یک فوریتی در پایان کار مرحله ای کنگره، به رای تمایل گذاشته می شود. در صورت تمایل کنگره، طرح بلافاصله در دستور قرار می گیرد.

۱۷- طرح دو فوریتی

طرح دو فوریتی پیشنهادی است که در شرایط کنونی فقط به مسائل حاد اطلاق می شود. (مثلا اشغال کویت، حمله آمریکا به عراق، زلزله در ایران، ...، یا یک امر امنیتی حاد.) طرح دو فوریتی در هر زمانی که بدست ریاست جلسه برسد، فوراً آن را به رای کنگره می گذارد. طرح دو فوریتی به دلایل حدت مساله و فوریه، می تواند تقاضای تعلیق کنگره را مطرح کرده باشد. در صورت حاد نبودن امر، کنگره آن را به بحث گذاشته سپس تصمیم گیری می کند. در صورت حاد بودن، کنگره پس از صحبت موافق و مخالف در مورد تعلیق، بلافاصله تصمیم می گیرد.

۱۸- انتخاب مسئولان سازمان

طرح دستگاه رهبری سازمان و نحوه انتخابات مسئولان بایستی در یکی از کمیسیون ها آمده و بعنوان یک مصوبه کنگره به تصویب رسیده باشد.

گروه کار تشکیلات خارج کشور
۲۶ آوریل ۱۹۹۵

ترتیب جریان کار کنگره

۱- افتتاح کنگره توسط شورای مرکزی سازمان
۲- هیات رئیسه سنی توسط شورای مرکزی معرفی می شود
۳- هیات رئیسه سنی اداره جلسه را بعهده می گیرد
۴- تصویب اعتبار نامه ها و رسمیت جلسه

الف - گزارش گروه کار تدارک کنگره در مورد انتخابات واحدها و اعتبار نامه های نمایندگان

ب- تصویب اعتبار نامه ها: اجرای اصل ۳ آئین نامه کنگره
ج- اعلام رسمیت کنگره توسط رئیس سنی جلسه
۵- انتخاب هیات رئیسه کنگره

۶- تصویب اعتبار نامه هایی که مورد اعتراض قرار گرفته اند
۷- تصویب آئین نامه کنگره
۸- تصویب برنامه کار کنگره

۹- تشکیل کمیسیون های کنگره
۱۰- تصویب مصوبات کنگره
الف - بحث مقدماتی
ب- کار کمیسیون ها
ج- تصویب

۱۱- انتخاب مسئولان سازمان
۱۲- برنامه هنری و اعلام پایان کار

تحولات آلبانی

رهبری حزب، دفتر سیاسی و کمیته مرکزی است. حزب کار آلبانی در کنگره خود به حزب سوسیالیست تغییر نام داد. رازم الیار رئیس‌جمهور آلبانی در کنگره خود را نامزد احراز سمت رهبری حزب نکرد. هلیر فم انتقاداتی که به وی وارد آمد، الیار دیگر به عضویت دفتر سیاسی برگزیده شد. آلبانی در کنگره از خود انتقاد و بابت ناتوانی رهبری قبلی حزب اظهار تاسف کرد.

خلیل گیونی دبیر کمیته مرکزی در گزارش خود به کنگره حزب گفت سوسیالیسم در آلبانی شکست خورده است. وی افزود جامعه فلج و اقتصاد نابود شده است. گیونی در همین حال یک عامل شکست مدل سوسیالیسم در آلبانی را تجدیدجای خارجی دانست. سخنران ضمن تقدیر از خدمات انور خوجه به آلبانی گفت انور خوجه که «دارای اختیارات مغرط بود» دچار اشتباهاتی نیز شد. گیونی از جمله به این نکته اشاره کرد که در دوره زمامداری خوجه از ۱۹۴۵ تا ۱۹۸۵، هر گونه مخالفت در درون و بیرون حزب سرکوب شد. گیونی افزود انور خوجه باعث انزوای آلبانی شد و سیاستی را پیش برد که اکنون آلبانی را به لحاظ اقتصادی در اروپا در رده آخر قرار داده است. گیونی در همین حال گفت: «دفاع از انور خوجه وظیفه حزب است. انور، بخشی از میراث حزب و خلق است.» پس از این اظهارات گیونی، نمایندگان کنگره از صحنه‌های خود بر خاستند و به دادن شعار به طرفنداری از انور خوجه پرداختند.

دولت جدید آلبانی به ریاست ایلوی بونی وزیر کشاورزی پیشین این کشور تشکیل شد. از ۲۴ عضو کابینه بونی، دوازده وزیر عضو حزب حاکم آلبانی نیستند و سایر احزاب این کشور را نمایندگی می‌کنند.

حزبان با تشکیل دولت جدید، طبق توافق میان رهبران اتحادیه‌های کارگری و نخست وزیر جدید آلبانی ۳۵۰ هزار نفر شرکت کردند، پایان یافت. رهبر اتحادیه کارگری مستقل آلبانی اعلام کرد نخست وزیر جدید با افزایش فوری دستمزدها به میزان ۲۵ درصد موافقت کرده است. اعتصاب آلبانی، سقوط دولت قبلی به ریاست نانو را بدنبال داشت. قرار است انتخابات پیش رس تا یک سال دیگر در آلبانی برگزار شود.

حزب کار آلبانی در دهمین کنگره خود ترکیب دفتر سیاسی حزب را تقریباً بطور کامل تغییر داد. این کنگره که در آن ۱۴۰۰ نماینده شرکت داشتند، در پشت درهای بسته تصمیم به اخراج هفت نفر از یازده عضو دفتر سیاسی از حزب گرفت. کمیته مرکزی حزب نیز دچار تصفیه کامل از نمایندگان جناح سنت گرای حزب گردید. از جمله، فوتو کامی ایدئولوگ سابق حزب اخراج شد.

خلیل گیونی دبیر کمیته مرکزی حزب طی گزارشی که به کنگره ارائه شد، اظهار داشت: «مسئولیت کامل موقعیت دشوار کنونی برعهده

اسرائیل: نمایندگان فلسطینی‌ها را ما تعیین می‌کنیم

پیشنهاد بوش را نیز رد کرد. شامیر روز نهم ژوئن اعلام کرد رئیس‌جمهور آمریکا از اسرائیل خواسته است در مقابل امتیازاتی در رابطه با نحوه تشکیل کنفرانس صلح، شمرک سازی در مناطق اشغالی را متوقف کند. شامیر نکتی که تصد پذیرش پیشنهاد بوش را رد کرد. آریه دری وزیر کشور اسرائیل که عضو حزب بنیادگرای شاس است طی سفری به بلندی‌های جولان گفت اگر سوریه متعهد شود در این بلندی‌ها نیرو مستقر نمی‌کند و شمرک‌های اسرائیلی در جولان کماکان امکان گسترش داشته باشند، می‌توان با سوریه در مورد بلندی‌های جولان مذاکره کرد. داوید لوی وزیر خارجه اسرائیل گفته گذشته به آمریکا سفر کرد تا مواضع دولت اسرائیل پیرامون اوضاع خاورمیانه را به اطلاع دولت ایالات متحده برساند. قرار است طی این سفر، جرج بوش پیام جدیدی خطاب به اسحاق شامیر به وزیر خارجه اسرائیل بدهد.

اسرائیل پیش شرط جدیدی برای شرکت در کنفرانس صلح احتمالی خاورمیانه مطرح کرد. اسحاق شامیر نخست وزیر اسرائیل گفت کشورش شرکت نمایندگان فلسطینی‌ها در حیات نمایندگی اردن در مذاکرات صلح می‌پذیرد، اما مصر است که در مورد تعیین این نمایندگان حق و تو داشته باشد. پس از آخرین سفر جیمز بیکر به اسرائیل اعلام شده بود اسرائیل و آمریکا بر سر شکل نمایندگی فلسطینی‌ها در کنفرانس صلح به توافق رسیده‌اند.

علاوه بر مانع جدیدی که اسرائیل بر سر راه تشکیل کنفرانس صلح ایجاد کرده است، موانع قبلی یعنی عدم توافق بر سر شرکت یا عدم شرکت سازمان ملل در کنفرانس و نیز تشکیل یا عدم تشکیل جلسات منظم آن، به توت خود باقی است. جرج بوش اخیراً طی پیامی به رهبران اسرائیل و اعراب پیشنهاد کرد یک ناظر از طرف سازمان ملل در کنفرانس شرکت کند و همچنین کنفرانس شش ماه پس از گشایش آن و آغاز مذاکرات دو جانبه برای شنیدن گزارش این مذاکرات تشکیل جلسه دهد. دولت اسرائیل این

میزگرد نیر و های سیاسی در اتیوپی تشکیل خواهد شد

خواهد داشت. مجلس زناوی افزود حزب کار اتیوپی که در دوره جایل مریم بر این کشور حکومت می‌کرد، یک «سازمان فاشیستی» است و اجازه شرکت در کنفرانس نیر و های سیاسی را نخواهد داشت. یک مقام سازمان ملل در ژنو اعلام کرد اتیوپی شدیداً نیازمند کمک‌های پزشکی است. به گزارش سازمان بهداشت جهانی در آدیس آبابا تنها یک بیمارستان قادر به کار است. نماینده کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل در اتیوپی گفت امدادگران این سازمان اردوگاه‌های آوارگان در مناطق هراکه و اوگادن اتیوپی را که در آن ۷۰۰ هزار نفر به سر می‌برند، ترک کرده‌اند زیرا «شرار» به کار و انجمن امداد حمله و آنها را تاراج می‌کنند.

بیش از ده جنبش سیاسی که در مبارزه علیه رژیم سرنگون شده منگستو جایل مریم فعال بودند، در کنفرانسی برای تشکیل یک دولت موقت شرکت خواهند کرد. مجلس زناوی رئیس دولت موقت اتیوپی ضمن اعلام این خبر خاطر نشان کرد که انقلابی از پنج گروه دیگر، به جبهه دمکراتیک انقلابی مردم اتیوپی (ای. پی. آر. دی. اف.) اعلان جنگ داده است. ای. پی. آر. دی. اف. به رهبری زناوی در روزهای آخر ماه مه آدیس آبابا پایتخت اتیوپی را تصرف کرد و قدرت را در دست گرفت.

مجلس زناوی تأکید کرد دولت موقت برآمده از کنفرانس نیر و های سیاسی اتیوپی، دولت ای. پی. آر. دی. اف. نخواهد بود، اما در آن این جبهه نقش مهمی

باریس یلتسین

در انتخابات ریاست جمهوری روسیه پیروز شد

باریس یلتسین در انتخابات ریاست جمهوری روسیه به پیروزی دست یافت. آخرین گزارشات نشان می‌دهد که یلتسین بین ۵۵ تا ۶۰ درصد آرا را به خود اختصاص داده است.

جمهوری روسیه نیمی از جمعیت و سه چهارم خاک اتحاد شوروی را در بر می‌گیرد. در تاریخ روسیه این اولین بار است که رئیس‌جمهور مستقیماً توسط مردم انتخاب میشود. در انتخابات ۷۰ درصد از مردم روسیه رای خود را به صندوق‌های رای ریختند.

از شش کاندید پست ریاست جمهوری، نیکلای ریشکف نخست وزیر سابق اتحاد شوروی که در مبارزه انتخاباتی خود خواهان پیشبرد کند روند اقتصاد بازار در شوروی است و بر نیروهای بوروکراتیک درون حزب و جامعه تکیه میکند تنها توانست حدود ۲۰ درصد آرا کسب کند.

یلتسین پس از اعلام نتایج انتخابات در یک مصاحبه مطبوعاتی اعلام داشت که سیاست خارجی روسیه نفا و با آمریکا روابط رسمی برقرار خواهد شد. یلتسین مناسباتش را با گارباچف هادی و رسمی خواند و گفت «بر سر مسائل اساسی مرتبط به استقلال روسیه حاضر به عقب نشینی نیست. میخائیل گارباچف در روز انتخابات اعلام کرده بود که با هر کدام از کاندیداها که اکثریت آرای مردم روسیه را بدست آورد حاضر به

همکاری است. پروادا ارگان مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی خواند.

همزمان با انتخابات ریاست جمهوری روسیه، انتخاباتی نیز بر سر تعیین نام شهر لنینگراد انتخابات توجه به شرکت فقط ۷ درصد از حاضرین رای از ۱۰۵ میلیون نفر به زحمت ۵۰ درصد آرای کل مردم روسیه را در بر میگیرد. جرج بوش رئیس‌جمهور آمریکا موفقیت یلتسین را «خوب و مناسب» برای روسها دانست. کاخ سفید نیز در روز پنجشنبه انتخابات یلتسین را گامی

تاریخی برای روسیه و اتحاد شوروی خواند. همزمان با انتخابات ریاست جمهوری روسیه، انتخاباتی نیز بر سر تعیین نام شهر لنینگراد انتخابات توجه به شرکت فقط ۷ درصد از حاضرین رای از ۱۰۵ میلیون نفر به زحمت ۵۰ درصد آرای کل مردم روسیه را در بر میگیرد. جرج بوش رئیس‌جمهور آمریکا موفقیت یلتسین را «خوب و مناسب» برای روسها دانست. کاخ سفید نیز در روز پنجشنبه انتخابات یلتسین را گامی

روزنامه‌های آزاد و شوق مطالعه در میان نمایندگان کنگره حزب کمونیست آلبانی

آرامش نسبی در الجزایر

شعور دموکراتیک این رنگ خطر به صدا درآید، که اگر برنامه روشنی برای رفع مشکلات اقتصادی و دموکراتیزاسیون روبنای سیاسی کشور ارائه نشود، هوافریبانی چون شیخ عباسی مدنی قدرت بیشتری خواهند یافت و جامعه الجزایر را به جامعه تلاطم‌های بی سرانجام تبدیل خواهند کرد.

بسیاری از ناظران سیاسی توانایی دولت در به دست گرفتن کنترل اوضاع را دلیل بر شکست بنیادگرایان می‌دانند. در الجزایر در واقعیت امر تعادل شکنندگی برپاست. خطر قدرت گیری بنیادگرایان منتفی نشده است، اما بلوی به پاشیده از آنان باعث شده نیروهای مخالف بنیادگرایان به حمدیگر نزدیک تر شده و برای

در الجزایر همچنان وضعیت فوق‌العاده برقرار است. ارتش مواضع خود را در الجزیره پایتخت کشور، تقویت کرده و به نظر می‌رسد که دولت کنترل اوضاع را در دست داشته باشد. در هفته گذشته در مجموع در کشور آرامش نسبی برقرار بود. جبهه نجات اسلامی به رهبری عباسی مدنی طرفداران خود را به پایان دادن به اعتصاب عمومی فرا خواند. عباسی مدنی وعده دولت جدید مبنی بر برگزاری انتخابات مجلس در نوامبر امسال و انتخاب رئیس‌جمهور در آغاز سال ۱۹۹۲ را پیروزی حزب خود توصیف کرد و خواهان آن شد که انتخاب رئیس‌جمهور همزمان با انتخابات مجلس صورت گیرد. وی تجدید کرد که اگر خواسته‌های جبهه نجات اسلامی جدی گرفته نشود، وی جوادران خود را به اعتصاب تازه‌ای فرا خواهد خواند.

با این که عباسی مدنی از پیروزی بنیادگرایان دم می‌زند،

حمینی الجزایر: شیخ عباسی مدنی

برای اشتراک نشریه «کار» در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراک، تمپر پستی و یار سیدبانکی پرداخت بهای اشتراک به آدرس نشریه ارسال نمایید.

دیگر نقاط	اروپا	سه ماهه	۳۲ مارک	۳۹ مارک
بهای اشتراک نشریه «کار»		شش ماهه	۶۲ مارک	۷۶ مارک
		یک ساله	۱۲۰ مارک	۱۵۰ مارک

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید):

<p>KAR Vol.3 No.11 Wed. 19JUN1991</p>	<p>ارگان مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)</p>
<p>حساب بانکی: M.ABD NR-35263011</p>	<p>کدبانک: 37050198 Stadtsparkasse Köln GERMANY</p>
<p>Address: آدرس: RUZBEH POSTFACH 1810 5100 AACHEN GERMANY</p>	